

CETURTAIS ZĪMOGS

Labvakar. Tagad uz britiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

² Mūsu žēlsirdīgais Debesu Tēvs, mēs tagad no jauna tuvojamies Tev šajā vakarā Jēzus Kristus Vārdā, lai pateiktos Tev par vēl vienu dienu. Un tagad mēs lūdzam Tavu svētību šivakara kalpošanai. Lai atnāk Svētais Gars un dāvā mums skaidrojumu tām lietām, kuras mēs tik centīgi meklējam. Ak, Dievs, lai tas ir tik dārgi, ka mēs visi varam šādi būt sadraudzībā ap Tavu Vārdu, lai tad, kad mēs atstāsim šo vietu, mēs varētu teikt: “Vai mūsu sirdis mūsos nedega, kad Viņš ar mums runāja ceļā?” Mēs pateicamies Tev par to, ko Viņš mums ir darijis, un palaujamies, ka Viņš paliks kopā ar mums, kad mēs dosimies tālāk, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

³ Tik laimīgs, ka šovakar atkal esmu Tā Kunga namā, ka atkal esmu kalpošanā! Un mēs priecājamies. Es esmu tik priecīgs, ka . . .

⁴ Es jau domāju, ka Tas neatnāks, taču galu galā Tas atnāca. Un tāpēc es esmu ļoti pateicīgs, jo tas taču ir pēdējais no šiem četriem jātniekiem, un, manuprāt, tas ir viens no svarīgākajiem Vēstījumiem Draudzei šajā laikā.

⁵ Es nezinu, kas ir tas nākošais. Es vienkārši to izskatu dienu no dienas, tieši tā, kā Viņš To atklāj. Es cenšos To izteikt ar . . . tā, kā Viņš To iedod man.

⁶ Vai jūs izbaudāt šo svētību? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Vai jūs ievērojāt, cik nevainojami Tas sasaucas ar tiem draudzes periodiem, kā Tas pilnīgi precīzi sakrīt ar tiem? Lūk, kā tas . . . Man tas parāda, ka tas—tas ir tas pats Svētais Gars, kas iedeva tos draudzes periodus, tas pats Svētais Gars tagad dod Šo, redziet, jo tas viss savienojas kopā; viens liels Dieva darbs, kas parāda Viņu dažādos veidos.

⁷ Paskatieties, kā Viņš rādīja Sevi Daniēlam vizijās: tika attēlota kāda lieta, piemēram, kā āzis vai varbūt koks; bet nākošajā vietā tā bija statuļa. un—un—un viss, ko Viņš darija, tas visu laiku stāstīja par vienu un to pašu, lai nodrošinātos, ka mēs nepalaidisim to garām.

⁸ Lūk, pirms maza britiņa es biju tik saviļņots, Es runāju ar vienu lēdiju, kas sēž šeit, viņai ir apmēram astoņdesmit pieci gadi. Un viņa . . .

⁹ Nesen, tieši pirms es devos uz rietumiem, nu, tur Ohaio bija viena maza meitenīte, kura, man šķiet, mira no leukēmijas pēdējā stadijā. Lūk, leukēmija ir vēzis asinsritē. Un, ak, šī mazā meitenīte bija, ziniet, tik drausmīgā stāvoklī, ka viņai vairs

nebija vispār nekādas cerības. Viņa tika barota caur vēnām, operējot. Un tā, viņi bija ļoti nabadzīga ģimene. Un viņi . . .

¹⁰ Kida kundze, šeit, un brālis Kids, viņi pastāstīja viņiem, kā Tas Kungs reāli atbild uz lūgšanu. Un viņi sataisījās, man šķiet, un nolīga kādu, un atveda to meiteniti. Un tā bija ļoti jauka meitenite, apmēram, ak, sešus, septiņus gadus veca. [Kāda māsa saka: “Deviņi gadi.”—Tulk.] Deviņi gadi. Un—un viņa bija tur aizmugurē, istabā. Un . . .

¹¹ Un, kad mēs nostājāmies Tā Kunga priekšā, Svētais Gars iedeva viņai vārdu. Un viņiem bija viņa jāņem, un bija viņa jāņem un jābaro viņa, ziniet, lūk, tādā veidā. Bet, kad viņa devās prom, viņa paprasīja hamburgeru, un, lūk, ēda ar muti. Un viņai iedeva hamburgeru un vienkārši sāka viņu barot parastā veidā.

¹² Pēc neilga britiņa, pēc pāris dienām, viņi atkal aizveda viņu pie ārsta. Un viņi . . . Ārsts gluži vienkārši nespēja saprast. Viņš sacīja: “Tā vien liekas, tā vien liekas, ka tā ir cita meitene.” Viņš sacīja: “Nu, tur—tur nav pat nekādu leikēmijas pēdu, nekur, vispār nekur.” Lūk, bet viņa mira. Viņi jau bija no viņas atteikušies; vienkārši baroja viņu caur vēnām. Viņa jau bija kļuvusi dzeltena. Jūs zināt, kā tas notiek. Un tāpēc viņi . . . Un tagad viņa ir skolā, spēlējas ar citiem bērniem, tik priecīga kā nekad.

¹³ Tas man atgādina vienu citu līdzīgu gadījumu. Reiz, kad es tikko biju atgriezies mājās, tur bija . . . Ja es neklūdods, tie bija vai nu anglikāņi vai prezbiterieši, kuri bija atveduši mazu meiteniti no Kansasas. Un ārsti bija no viņas atteikušies, viņai bija leikēmija. Un, manuprāt, viņi bija pateikuši, ka viņa dzīvos vēl četras dienas; viņai bija kļuvis tik slikti. Tāpēc viņi pateica, ka bija izmantojuši šīs četras dienas, lai atbrauktu šurp caur sniega kupenām un visu pārējo, cauri visai valstij, lai par meiteniti tiktu palūgts. Un vectēvs, ļoti jauka izskata vīrs jau gados, sirmiemiem matiem.

¹⁴ Un viņi ar meiteni jau bija uzturējušies šeit mazā moteli divas dienas. Man—man šķiet, ka tā tur nav, Silverkrikas šajā pusē. Un tonakt es devos, lai par viņu palūgtu. Tas bija agrs rīts. Tonakt es atbraucu no pilsētas un devos turp. Un vecais tēvs . . . vectēvs staigāja turp un atpakaļ. Bet māte centās rūpēties par bērniņu.

¹⁵ Un, kad es nometos ceļos, lai palūgtu, Svētais Gars atklāja man noslēpumu, kas bija starp māti un tēvu, par kaut ko, ko viņi bija izdarījuši. Es pasaucu viņus malā un pajautāju viņiem par to. Viņi sāka raudāt, sacīja: “Tā ir taisnība.”

¹⁶ Tad es atskatījos un ieraudzīju, kā mazā meitenite lēkā ar lecamauklu, staigā, spēlējas. Un tagad mazā meitenite . . . Pēc apmēram trim nedēļām viņi atsūtīja man mazās meitenites fotogrāfiju, viņa bija atgriezusies skolā, lēkāja ar lecamauklu, un viņai vairs nebija it nekādas leikēmijas.

17 Lūk, lūk, šis liecības, tā ir absolūti godīga patiesība, saprotiet. Tāpēc mūsu Dievs ir tik reāls, saprotiet. Mēs vienkārši kalpojam Viņam un—un Viņam ticam. Un—un es—es zinu, ka Viņš ir reāls.

18 Lūk, tagad es cenšos kā vien protu, kamēr darbojas mūsos, kaut kas, mūsu vidū, izlauž Sev ceļu. Un tagad mēs mēģināsim ar Dieva žēlastību šovakar paņemt šo Ceturto Zīmogu un ieraudzīt, ko Svētais Gars mums vēlas caur to pateikt, Tajā.

19 Es tagad izlasišu Atklāsmes 6. nodaļu, sākot no 7. panta; 7. un 8. panti. Vienmēr ir divi panti; pirmais ir paziņojums, bet otrais pants ir tas, ko viņš redzēja.

Un kad Viņš atdarīja ceturto zīmogu, tad es dzirdēju ceturtais—ceturtais dzīvās būtnes balsi sakām: Nāc un skaties.

Es redzēju, un raugi: bāls zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā (kas sēdēja), bija vārds Nāve, tai. . .sekoja Elle. Un tika dota vara pār ceturto tiesu zemes nokaut ar zobenu, un ar badu, un ar nāvi, un ar. . .zemes zvēriem.

20 Un tā, lai Tas Kungs palīdz mums tagad To saprast. Tas ir noslēpums.

21 Tagad nedaudz atkārtosim, lai to nostiprinātu, kā mēs darijām ar draudzes periodiem, šos jātniekus un šo Zīmogu noņemšanu. Lūk, tāpēc mēs to paturēsim prātā un nedaudz parunāsim, līdz sajūtīsim, ka ir pienācis atbilstošs brīdis, lai runātu.

22 Lūk, mēs jau esam ievērojuši, ka Zīmogu noņemšana, ka tā ir aizzimogotā Izpirkšanas Grāmata. Un turklāt šī Grāmata ir sarullēta kā rakstu rullis, gluži kā tas bija senajos laikos.

23 [Brālis Branhams izmanto papīra lapas, lai attēlotu, kā tiek sarullēts un apzīmogots rakstu rullis—Tulk.] Tā nebija šāda veida grāmata; jo tādas tika ieviestas tikai nesen, šādas grāmatas, pēdējos, ak, man šķiet, simtu piecdesmit gados, apmēram divsimt gados. Un toreiz viņi to sarullēja, bet galu atstāja brīvu. Es jums jau stāstīju, kā tas tika darīts un kur Rakstos var to atrast, un Jeremijas grāmatā, un citur. Pēc tam uz tā tika uztīts nākošais, bet gals palika ārā, un tas bija šādi.

24 Un katrs no tiem bija Zīmogs. Un tā bija ar septiņiem zīmogiem aizzimogota Grāmata, un tā bija. . .Neviens. . .Kad viņi. . .Tā bija ar septiņiem zīmogiem aizzimogotā Izpirkšanas Grāmata. Atvainojiet.

25 Un tad neviens ne Debesīs, ne uz zemes, ne zem zemes nebija cienīgs To atvērt vai pat uz To paskatīties. Un Jānis sāka raudāt, jo viņš nespēja atrast nevienu cilvēku. . .Jo, ja šī Grāmata netiktu paņemta no sākotnējā Īpašnieka rokas. . .Bet Ādams un Ieva To pazaudēja, un tā atgriezās atpakaļ, kad viņi zaudēja savas Vārda tiesības, apsoliņumus, savu mantojumu.

²⁶ Viņi, atcerieties, viņi pārvaldīja zemi. Viņš bija—viņš bija kā dievs amatieris, jo viņš bija Dieva dēls. Bet Dieva Dēls ir dievs—amatieris. Lūk, tas nav pretrunā Rakstiem. Es zinu, ka tas izklausās divaini.

²⁷ Taču Jēzus sacīja: “Ja jūs saucat tos, pie kuriem nāk Dieva Vārds. . .” Un pie kā nāk Dieva Vārds? [Sanāksme saka: “Pie Praviešiem.”—Tulk.] Pie praviešiem. “Ja jūs saucat tos, pie kuriem nāk Dieva Vārds, par ‘dieviem’, tad kā gan jūs varat nosodīt Mani, kad Es saku, ka esmu Dieva Dēls?” Saprotat?

Un, lūk, viņi bija dievi.

²⁸ Un cilvēks, ja tu piedzimsti ģimenē, un tev ir tās uzvārds, tātad tu esi dēls un sava tēva daļa.

²⁹ Bet tad—tad, kad ienāca grēks, mēs ieraudzījām, ka cilvēks nonāca tā bezdibeņa otrā pusē. Un—un vēršu un āžu asinis apklāja, taču neatbrīvoja, līdz atnāca tas īstais Balinātājs, kas varēja paņemt šo grēka traipu un pilnībā to sašķelt, un aizsūtīt to atpakaļ tā sākotnējam samaitātājam, kas bija sātans.

³⁰ Tad tas atgriezās pie sātana, tagad viņš gaida savu Mūžīgo iznīcināšanu. Lūk, tas parāda, kam mēs ticam. Mēs ticam, ka viņš tiks pilnībā iznīdēts un iznīcināts.

³¹ Es ticu, ka grēks tiks sašķelts. Un, kad tas ir izsūdzēts, balstoties uz Jēzus Kristus Asinīm, tas ir, kā iepilināt melnas tintes pilienu Kloroksa balinātājā. Tas vienkārši sašķeļ to ķīmiskajos elementos un aizsūta to taisni atpakaļ uz turieni, no kurienes tas uzradās. Saprotat? Tieši tā dara Jēzus Kristus Asinis.

³² Tad cilvēks atgriežas pāri bezdibenim, kā Dieva dēls. Saprotat? Un tad viņš—tad viņš kļūst. . . Nu, viņš pat. . . Viņā ir Dieva radošais spēks. Un, visbeidzot, kad Dievs pavēl, lai kaut kas notiktu, tā tas notiks. Un mēs tikām atpakaļ. Un kad. . .

³³ Mozus, zem vēršu asinīm, un kad viņš satika to Gaismu, Uguns Stabu tajā degošajā krūmā, un viņš tur atradās ar uzdevumu, kuru viņam bija devis Dievs, un viņš bija pravietis, un, kad pie viņa nāca Tā Kunga Vārds, viņš runāja, un notika pat radišana ar Vārdu. Saprotat?

³⁴ Lūk, ja jau tas notiks zem tām vēršu asinīm, tad kā ir ar Jēzus Asinīm? Tas nav kaut kas, kas tikai apklāj; bet gan pilnībā atbrīvo. Un tu stāvi Dieva Klātbūtnē kā izpirkts dēls. Lūk, redziet, Draudze ir tālu no tā limeņa, kādā tai vajadzētu dzīvot. Un es domāju, ka pārāk bieži mēs tikai izsakām minējumus tā vietā, lai patiešām ķertos klāt tai problēmai.

Es gribu kaut ko pateikt, un es—es pateikšu, kad pienāks laiks.

³⁵ Un tā, ievērojiet, draudzēs kaut kur kaut kas nav kārtībā. Un es domāju, ka šīs konfesionālās sistēmas ir sagrozijušas cilvēku prātus un pārējo tik ļoti, ka viņi nezina, kā to izdarīt. Tā tas ir.

³⁶ Taču mums ir apsolīts, ka Tas tiks atklāts. Un tā, šie Septiņi Zīmogi, ar kuriem ir aizzimogota šī Grāmata. Un tagad šie Septiņi Zīmogi. . .

³⁷ Un pēc tam, kad šie Septiņi Zīmogi ir pabeigti, mēs redzam Atklāsmes 10. nodaļā, ka tur bija septiņi noslēpumaini Pērkonī, un Jānim bija dots rīkojums rakstīt, taču tos pierakstīt viņam tika aizliegts. Un šo Pērkonu laikā mēs redzam, ka Kristus jeb “Eņģelis nonāca ar varavīksni un uzlika Savas kājas uz zemes un jūras, un zvērēja, ka laiks jau ir beidzies - tajā brīdī.”

³⁸ Un pēc tam mēs noskaidrojām—noskaidrojām, ka, atveroties šiem Zīmogiem, ka Jērs bija atstājis Savu starpniecības darbu, kad bija Aizbildnis, un jau ir iznācis priekšā, lai pieprasītu to, uz ko Viņam ir tiesības, visus, kurus Viņš bija izpircis ar Savu nāvi.

³⁹ Un turklāt neviens nevarēja atvērt šo Grāmatu. Neviens To nesaprata. Tā bija Izpirkšanas Grāmata. Un tā bija Dieva Tēva, Gara, Tā bija Viņa rokā, jo Kristus bija uz Troņa kā Starpnieks, vienīgais Starpnieks. Tāpēc uz šī altāra nevarēja būt neviens svētais, ne Marija, ne Jāzeps, neviens cits, jo tās bija Asinis. Un tikai Jēzus Asinis varēja veikt grēku izpirkšanu, tāpēc nekas cits nevarēja tur stāvēt kā Starpnieks. Tā tas ir. Neviena cita nebija.

⁴⁰ Tāpēc visas šīs idejas, ka Jūda ir aizgādnis politikai, bet svētā Cecilija ir aizgādne vēl kaut kam, tās ir blēņas. Tas nav. . . Es—es nesaku, ka tie cilvēki nav godīgi un patiesi. Es nesaku, ka jūs neesat nepatiesi, ja jums ir tāda saprašana. Taču jūs kļūdaties, jūs—jūs patiesi kļūdaties. Un jebkas. . .

⁴¹ Viņi saka: “Nu, tas—tas eņģelis, tas—tas parādījās Svētajam Bonifācijam un pateica *to, šito* un vēl *kaut ko*. Un viņiem būtu jāsaka, lūk, *šādi*.” Es it nemaz nešaubos, savā prātā, ka kāds ir redzējis viziju. Es—es nešaubos, ka Jāzeps Smits redzēja viziju, taču tā nebija saskaņā ar visu pārējo Vārdu. Tāpēc es uzskatu, ka tā ir kļūdaina. Saprotat? Tam ir jāsaskan ar visu pārējo Vārdu.

⁴² Tāpat ir ar draudzes periodiem un ar Zīmogiem, un ar visu pārējo no Tā. Un, ja kāds uzskata, ka viņam ir šie Septiņi Pērkonī, bet tas nesakrīt ar visu pārējo Vārdu, tad kaut kas nav kārtībā. Saprotat? Ir jāatnāk TĀ SAKA TAS KUNGS, jo *Šī* arī ir tā Grāmata. *Šī* ir Jēzus Kristus Atklāsmē visā Tās pilnībā.

Lūk, es—es ticu, ka tad iznāca Jērs.

⁴³ Viņi nezināja. Jānis raudāja. Viņš nevarēja nevienu atrast ne Debesīs, ne uz zemes, jo visi atradās tā bezdibēna otrā pusē, saprotiet, grēks. Neviens cilvēks. . . Un kāds Eņģelis, protams, Viņš būtu bijis cienīgs, taču tam tomēr bija jābūt Radniekam. Tam bija jābūt cilvēkam. Un neviena tāda nebija, jo ikviens cilvēks bija dzimis caur seksu.

⁴⁴ Bija vajadzīgs Viņš Vienīgais, kas bija piedzimis bez tā. Tāpēc to paveica Pats Dievs caur piedzimšanu no jaunavas un kļuva par Imanuēlu. Tieši Viņa Asinis, nu, bija Tās, kas bija cienīgas. Un,

kad Viņš pārgāja pāri šim bezdibenim, Viņš Pats, un samaksāja cenu, un pārlika tam pāri tiltu priekš visiem mums, tad Viņš apsēdās kā Starpnieks. Un tur Viņš sēdēja.

⁴⁵ Un visu šo laiku Grāmata faktiski ir bijusi aizvērtā. Te nu tā ir, taču Tā joprojām ir simbolos. Viņi To redzēja. Pat Jānis To redzēja. Kad iznāca paziņojums, kad iznāca pirmais, viņš sacīja: “Balts zirgs devās uz priekšu; uz viņa bija jātnieks; tam rokā bija šaujamloks.” Tas ir simbols. Tas nav atklāts. Nē. Tas ir tikai simbols. Un, tāpat kā ikviens cilvēks uz zemes, neko vairāk viņš pateikt nevarēja. Tā tas ir. Viņš varbūt stomijās un šaubījās, protams, vai pēc kāda britiņa *šeit* vai *tur* pat kaut ko uzminēja.

⁴⁶ Bet tad mēs redzam Atklāsmes Grāmatā: “Septiņā eņģeļa Vēstījuma laikā noslēpumiem (visiem Tās noslēpumiem) līdz tam laikam jau ir jābūt atklātiem.” Lūk, tas ir Atklāsmes 10:1-7, ka tam ir jābūt atklātam saskaņā ar to laiku, tajā laikā, kad Viņš to izdaris.

⁴⁷ Pēc tam Septiņi Pērkoni runāja savās savādajās balsīs, un Jānis grasījās to pierakstīt. Taču Jānis zināja, kas Tas bija, taču viņš—viņš to nepierakstīja, jo viņam bija aizliegts To rakstīt. Tas ir pilnīgi un absolūts noslēpums. Tas nav pat simbolā, it nekā. Mēs tikai zinām, ka Viņš. . . Tie nodārdēja, tas arī viss.

⁴⁸ Un tā, visu to pētot, lūk, neaizmirstiet, ka mēs atcēlām svētdienas jeb svētdienas rīta, dziedināšanas dievkalpojumu, tāpēc ka mēs atbildēsim uz—uz cilvēku jautājumiem. Lūk, es gribu, lai jūs uzdotat jautājumus par šiem Septiņiem Zimogiem, ja jūs kaut kas uztrauc, ja jums kaut kas nav skaidrs. Lai tie ir saistīti ar šiem Septiņiem Zimogiem. Tad līdz sestdienas vakaram es varēšu pateikt, vai ir pietiekami jautājumu, lai—lai uz tiem atbildētu, vai nē, saprotiet. Un pēc tam, teiksim, nu, ja tas būtu par kaut ko citu, piemēram: “Vai man vajadzētu darīt *šādi*?” Vai—vai varbūt bija redzējis sapni. Tas, tas viss ir svarīgi, bet, atcerieties. Tās ir svarīgas lietas. Taču nenovirzīsimies no šiem Septiņiem Zimogiem. Mēs tagad esam pievērsušies tieši viņiem. Ziniet. . . Tieši tam ir atvēlētas šīs sanāksmes, šiem Septiņiem Zimogiem. Tieši pie Tā arī pieturēsimies.

⁴⁹ Man ir jādodas mājup, man ir jānovada dažas sanāksmes tur rietumos. Pēc tam es atkal atbraukšu, nedaudz vairāk kā pēc mēneša vai pēc diviem, vai apmēram tā, un varbūt Tas Kungs ļaus, lai mums ir vēl kaut kas par šo tēmu, varbūt būs kāds dziedināšanas dievkalpojums vai vēl kaut kas, vai jebkas, ko mēs. . . lai kas tas arī nebūtu.

⁵⁰ Turklāt mums šeit priekšā vēl ir Septiņas Bazūnes, saprotiet. Un tās visas arī šeit iekļaujas. Un Septiņi Kausi, saprotiet, kuriem ir jātiek izlietiem. Tāpēc tas viss šeit precīzi sader kopā, tomēr tas viss joprojām ir noslēpumaini.

⁵¹ Lūk, vakar vakarā. . . Mēs ieraudzījām, ka parādījās Pirmais Zimogs un jātnieks. . . Un Tas Kungs. . . Ticiet man, es agrāk to

vispār nezināju. Nevienu no šīm lietām es agrāk nebiju zinājis. Tā tas ir. Es vienkārši nezināju.

⁵² Vienkārši dodos turp un paņemu Bibli, un apsēžos, un sēžu, kamēr Tas sāk, lūk, šādi atvērties. Es vienkārši ņemu pildspalvu un sāku pierakstīt. Un vienkārši palieku tur varbūt stundām ilgi, līdz Tas—līdz Tas viss beidzas.

⁵³ Tad es atkal pārskatu un ieraugu, lūk, redzu, ka Viņš ir pateicis To. Es aizdomājos: “Nu, šķiet, ka es kaut kur jau esmu to redzējis.” Es ņemu savu alfabētisko sarakstu un sāku to meklēt. “Vai tur ir kaut kas Tāds? Un te nu Tas ir, tieši *šeit*. Un tad, te nu Tas atkal ir *šeit*. Un te Tas ir, lūk, *šeit* un *šeit*, un vēl *šeit*.” Tad es To visu sasienu kopā. Es zinu, ka tas ir Dievs, kamēr vien Tas pielīdzina Rakstus ar Rakstiem. Tieši tā Tam ir jābūt. Tieši tāpat kā ceļot ēku, akmeņiem ir jāiesēžas vienam otrā, akmens pēc akmens.

⁵⁴ Lūk, vakar vakarā mums tika atvērts Trešais Zimogs. Pirmais bija baltais zirgs, pēc tam bija sarkanais zirgs, bet pēc tam melnais zirgs. Un mēs noskaidrojām, ka šie jātnieki, tas visu laiku bija viens un tas pats jātnieks; un jau no paša sākuma tas bija antikrists. Viņam nebija nekāda—nekāda vainaga, bet vēlāk viņš to ieguva. Un tad mēs noskaidrojām, ka pēc tam viņam tika iedots zobens, lai paņemtu mieru no zemes, un mēs ieraudzījām, ka tieši to viņš izdarīja. Un pēc tam viņš ieviesa dogmas par naudas došanu baznīcai, nosverot par denāriju *šo*, un par diviem denārijiem *to*. Taču viņam tika aizliegts pieskarties Eļļai un vinam, kuri bija atlikuši pavisam maz.

⁵⁵ Un pēc tam mēs parādījām, vakar vakarā apstājāmie pie piemēra, kas ir Eļļa un vins, un kāda bija Tā iedarbība. Un mēs. . . Varbūt tas izklausījās nedaudz nepieklājīgi, taču es. . . tā ir visistākā Patiesība. Saprotat? Lūk, mēs apstājāmie pie. . . Ziniet, atkārtosim to tagad, tikai pāris minūtes. Tātad mēs izskatījām, kas ir vina spēks un ka Eļļa simbolizēja Garu. Lūk, man šķiet, ka jūs to visu pierakstījāt. Ja nepierakstījāt, jūs to atradīsiet uz lentes. Un kur atrast Rakstu vietas par to, ka eļļa vienmēr simbolizē Svēto Garu. Piemēram, ģeķigajām jaunavām nebija Eļļas, bet gudrajām jaunavām bija Eļļa, kas ir Svētais Gars. Un tad vēl tur pie—pie praviešiem, un citur. Un tagad es. . .

⁵⁶ Protams, es necenšos pieminēt katru Rakstu vietu par to. Un ir lietas, par kurām nemaz neparunāsi; tas aizņems pārāk daudz laika. Taču es cenšos to parādīt ar Rakstiem un pārējo tā, lai iedotu cilvēkiem pietiekami, lai viņi saprastu un ieraudzītu to, kas Tas ir. Taču, ja jūs iedziļinātos tikai vienā no Zimogiem, nu, ak, tad jums vajadzētu teju vai veselu mēnesi katru dienu sludināt tikai par to Zimogu, un arī tad Tam pat īsti nepieskartos, saprotiet, tikai vienu no Tiem. Un lūk, cik—cik daudz Tajā ir ielikts. Taču mēs izskatām tikai pašu galveno no Tā, lai jūs varētu—jūs varētu ieraudzīt, kas Tas tāds ir.

57 Lūk, tā kā Eļļa simbolizēja Svēto Garu, Pēc tam mēs noskaidrojām, ka eļļa un vins ir savstarpēji saistīti pielūgsmē, redziet, vienmēr ir saistīti pielūgsmē.

58 Un vins, es sacīju, kā man tas atnāca, ka vins simbolizē, ka tas bija stimulācijas spēks—spēks no atklāsmes. Saprotat? Tas ir, kad kaut kas atklājas. Tas dāvā ticīgajam stimulāciju, jo tas tiek dāvāts caur atklāsmi. Saprotat? Tas ir kaut kas, ko ir pateicis Dievs. Tas ir noslēpums; viņi nevar To saprast, saprotiet. Bet pēc kāda laiciņa Dievs nonāk un To atklāj, un pēc tam To apstiprina.

59 Atcerieties, ja Patiesība tiek atklāta, tad Patiesība tiek arī apstiprināta. Dievs nemainīgi, nav nozīmes, cik gudrs varbūt ir cilvēks vai cik izcils ir viņa prāts, ja Dievs neapstiprina to, ko viņš runā, tad kaut kas nav kārtībā. Saprotat? Pareizi. Jo tas ir Vārds.

60 Lūk, kad Mozus tur iznāca, būdams Dieva iedvesmots, un sacīja: “Lai uzrodas mušas,” parādījās mušas. Sacīja: “Lai uzrodas vārdes,” uzradās vārdes.

61 Redzat, kā būtu, ja viņš pateiktu: “Lai uzrodas mušas,” bet tās neuzrastos? Saprotiet, tādā gadījumā viņš—viņš nebūtu runājis Tā Kunga Vārdu, saprotiet; viņš tikai runāja, viņš būtu runājis pats savus vārdus. Viņš varbūt bija būtu nodomājis, ka tur vajadzētu būt mušām. Taču tur—tur nekādas mušas nebūtu uzradušās, jo Dievs nebūtu viņam to pateicis.

62 Un, kad Dievs tev kaut ko runā un saka: “Ej, izdari to, un Es būšu tur klāt, jo tas ir Mans Vārds,” un Viņš parāda to Bibelē, tādā gadījumā aiz tā stāv pats Dievs. Un, ja tas nav rakstīts Bibelē, aiz tā vienalga stāv Dievs, ja tas ir Dieva Vārds. Saprotat?

63 Bet tad, ja tas ir ārpus tā, tas tiek atklāts praviešiem. Mēs saprotam, ka visi Dieva noslēpumi tiek darīti zināmi praviešiem un tikai viņiem. Redziet, Āmosa 3:7.

64 Un tā, atklāsmes spēks dod ticīgajam stimulāciju. Tāpēc ka viņa, dabiskā viņa spēks ir tajā, ka tas stimulē. Saprotat? Tas ir, lai—lai cilvēkam, kas jūtas ļoti nospiests, dotu stimulāciju. Saprotat? Saprotat? Nu, tā tad, lūk, Vārda atklāsmes spēks dāvā ticīgajam prieka stimulāciju, gandarījuma stimulāciju, stimulāciju, ka Tas ir apstiprināts, ka Tas ir pierādīts.

65 Rakstos tas tiek saukts, kā mēs par to runājam, par “jauno vīnu”. Mēs to vienmēr tā saucam, piemēram: “Viņi ir sadzērušies jaunu vīnu”. Saprotat? Labi. Vai arī “garīgo vīnu”, manuprāt, tas būtu labāks tulkojums. Tas būtu par “garīgais vīns”. Tāpat kā dabiskais vīns atklājas stimulējošajā spēkā, tāpat dara šis jaunais vīns, kad Tas atklāj Dieva Vārdu, kas ir Gars. Ak! Lūk, tur ir . . . tas ir . . . Redziet, Vārds pats par Sevi ir Gars. Vai jūs tam ticat?

66 Izlasisim to. Izlasisim to, Jāņa Evaņģēlija 6. nodaļa. Vienkārši. . . Jā, tad jūs—tad jūs—jūs neteiksiet: “Nu, kāds tā

pateica.” Nu—nu, paskatīsimies, Kurš to pateica, un tad mēs zināsim, vai tā ir Patiesība, vai nē. Svētā Jāņa 6. nodaļa. Un, 6. nodaļa, un man šķiet, tas ir sešdesmit- . . . 63. pants, viss kārtībā, es domāju, kas tas ir istais. Jā.

Gars dara dzīvu; miesa neder nenieka; vārdi, ko Es jums runāju, ir gars, un tā ir dzīvība.

⁶⁷ Pats Vārds ir Gars. Tas ir Gars Vārda formā. Un tad, redziet, kad Tas ir darīts dzīvs jeb atdzīvināts, Vārda Gars sāk darboties un rīkoties. Saprotat? Tāpēc ka tas . . .

⁶⁸ Tagad paskatieties. Vispirms ir jābūt domai, pirms tā var palikt par vārdu. Un tad, kad doma tiek izpausta, tas ir vārds. Lūk, tā ir Dieva doma, kuru Viņš ir ielicis Vārdā. Un tad, kad mēs To no Viņa saņemam, Tā kļūst par Vārdu.

⁶⁹ Dievs atklāja Mozum, kas ir jādara. Mozus to izteica, un tas notika. Saprotat? Tieši tā tas ir, ja tas patiešām nāk no Dieva.

⁷⁰ Lūk, mēs redzam, ka—ka Tas—Tas stimulē un Tas dod prieku, jo Tas ir Dieva Vārds. Un jaunais vīns, jaunais vīns stimulē . . . kad Tas atklāj Vārdu. Tad, reizēm tas atnes neizmērojamu prieku. Mēs to izskatījām, tas atnes tādu prieku, ka tevi pārpludina.

⁷¹ Lūk, es zinu, ka ir daudz fanātisma un cilvēki dara visu ko. Es zinu, ka reizēm viņiem tas notiek, kad skaļi skan mūzika un tā tālāk. Un es zinu, ka tā notiek. Un arī es—es tam ticu. Taču es esmu redzējis cilvēkus, kuri, kamēr skan mūzika, visi lēkā un kliedz; taču, kad mūzika beidzas, viss beidzas. Saprotat? Es uzskatu . . . Nu, manuprāt, tas, tas tik un tā ir normāli, saprotiet, ja vien cilvēki dzīvo pareizi. Un . . .

⁷² Taču kas notiek tagad, kad tu sāc runāt Vārdu! Lūk, tieši tas patiesībā atnes Dzīvību, tas ir Vārds, un tas atnes prieku no jaunā vīna stimulācijas. Saprotat? Jā. Un tieši tas notika Vasarsvētku dienā, kad Vārds tika apstiprināts.

⁷³ Tagad skatieties. Un tā, Jēzus sacīja viņiem, Lūkas 24:49, “Un redzi, Es sūtu jums Mana Tēva apsolījumu; bet ejiet uz Jeruzalemi un gaidiet, līdz kamēr.” Kāds tad bija Tēva apsolījums? Joēla 2:28, nu, mēs redzam, ka Viņš grasījās “izliet Garu”. Jesajas 28:19, ka tur būs “sapīnušās lūpas un svešādas mēles”, un visas tās lietas.

⁷⁴ Viņi devās uz turieni. Un, kad mēs to izskatījām, kāds no viņiem varbūt sacīja: “Nu, manuprāt, mēs gaidījām pietiekami ilgi. Vienkārši pieņemsim to ticībā.” Tā bija laba baptistu mācība, taču uz tiem brāļiem tas nenostādāja.

⁷⁵ Un tā, pavisam drīz tam bija jākļūst par realitāti. Un viņi gaidīja savu kalpošanu, kad Vārds tiks apstiprināts. Un, kad jūs nākat, meklējami Svēto Garu, dariet tāpat.

⁷⁶ Jā, jūs varat to pieņemt caur ticību. Tev ir jāpieņem Kristus ticībā. Pilnīgi pareizi. Un jūs pieņemat Svēto Garu ticībā;

taču tad ļaujiet Svētajam Garam atnākt un veikt apgraizišanu kā liecību tam, ka Viņš ir pieņēmis tavu ticību, saprotiet. Tad, redziet: “Ābrahams noticeja Dievam, un tas viņam tika pielīdzināts par taisnību.” Taču Dievs deva viņam apgraizišanas zīmi kā apstiprinājumu, ka Viņš ir pieņēmis viņa ticību.

⁷⁷ Tāpēc mums ir jādara tieši tas pats. Mums ir jāgaida Svētais Gars, līdz Tas kaut ko izdarīs; tas nav obligāti tāpēc, ka mēs runājam mēlēs, ne arī tāpēc, ka dejojām vai kļūvām emocionāli, ka mēs skaļi gavilējam. Līdz mēs tikām izmainīti; līdz kaut kas patiesām notika! Man ir vienalga, kādā veidā tas atnāks. Lai tikai tas notiek, tas ir pats galvenais. Saprotat?

⁷⁸ Un es ticu, ka runāšana mēlēs un visas tās pārējās lietas, tas ir labi, tomēr ar to vien nepietiek. Un jūs zināt, ka ar to nepietiek. Tāpēc tas neko nedos.

⁷⁹ Es esmu redzējis, kā raganas runā mēlēs, redzējis, kā burvji runā mēlēs un dejo garā. Protams. Noliek zīmuli, un tas raksta nepazīstamā mēlē. Un kāds to iztulko, tieši tā, un pasaka taisnību. Tā tas ir. Uzrakstīja precīzi, kas bija noticis, un tieši tā arī bija. Esmu redzējis, kā viņi ber pišļus sev uz galvas un sagraiza sevi ar nažiem, un aplej visu ar antilopes vai vēl kaut kāda dzīvnieka asinīm, un—un, protams, saprotiet, un sauc uz velnu. Tāpēc, redziet, tas nav. . .

⁸⁰ Ar runāšanu mēlēs nepietiek. “Ja es runātu cilvēku un eņģeļu mēlēs, bet man nebūtu mīlestības, tas man neko nedod. Redziet, pat ja es varētu to darīt!” Saprotat? Tāpēc tas viss nenožīmē, ka tev ir Svētais Gars.

⁸¹ Taču kad Viņš, Personība, nemirstīgais Kristus Gars kļūst par tavu personīgo Glābēju un izmaina tevi, un novirza tavu skatu taisni uz Golgātu un uz šo Vārdu, kaut kas ir noticis. Tieši tā. Kaut kas ir noticis. Tev nevajadzēs, lai kāds tev par to pasaka. Kad tas notiks, tu to zināsi.

⁸² Un jaunais vīns, kad tas dod atklāsmi, tad Tas—Tas ir atklāts.

⁸³ Un tieši tā notika Vasarsvētku dienā. Viņi zināja, ka—ka pār viņiem bija jātiek izlietam Garam, un viņi gaidīja, līdz kamēr tas notika. Un, kad atnāca atklāsmes apstiprinājums, tad pār viņiem atnāca stimulācija. Protams. Viņiem viss sāka vārtīties. Viņi uzreiz devās ielās; kaut arī iepriekš viņi baidījās, sēdēja aiz aizslēgtām durvīm. Un viņi izgāja ielās; kaut arī viņi bija baidījušies no cilvēku grupas; tagad sludināja viņiem Evgēliju! Tā tas ir. Saprotat? Kaut kas bija noticis, jo bija apstiprināts patiesais apsoliģuma Vārds.

⁸⁴ Tagad šeit uz britiņu apstāsīmies. Ja jau tas šiem vīriem atnesa tādu pārliecību, ka viņi—viņi. . . Teju vai visi viņi apzīmogoja savu liecību ar savām asinīm. Lai kas arī nenotika, kamēr vien viņi dzivoja, Tas pārdzīvotais viņos neapdzisa. Tas nekad nepazuda, jo tas bija patiesais apsoliģuma Vārds,

apstiprināts. Atklāsmē tika apstiprināta. Un viņi nomira, savu liecību apzīmogojot paši ar savām asinīm.

⁸⁵ Tagad paskatieties uz pēdējo dienu apsolījumu. Un šeit mēs to redzam apstiprinātu mūsu priekšā, pašreizējo Svētā Gara atnākšanu un darbus, kurus Viņam ir paredzēts darīt, un mēs redzam to mūsu vidū. Saprotat? Ak, mums vajadzētu. . . Ak vai! Kā gan mēs varam dzirdēt? Kaut kas notiek, es tev saku, draugs! Kad ists, paties, neliekuļots, iepriekšnolemts ticīgais, kad tā Gaisma apspīd to sēklu, kaut kas izlaužas jaunai Dzīvei. Tā parastā sieviete pie akas!

⁸⁶ Tie izskolotie priesteri taču sacīja: “Nu, tas ir velns. Viņš ir zilnieks. Viņš—viņš vienkārši zilē tiem cilvēkiem likteni. Un viņš—viņš ir velns.”

⁸⁷ Taču, kad tā sieviete ar to iepriekšnolemto sēklu! Vai tagad jūs domājat, ka tas nav pareizi? Taču Jēzus sacīja: “Neviens nevar atnākt, ja vien Mans Tēvs viņu nepievilks; un visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.” Un Viņš. . .

⁸⁸ Un antikrists pēdējās dienās būs spējīgs. . . Tas antikrista gars, kuru mēs pētām konfesionālismā, un mēs esam pierādījuši, ka konfesionālis ir antikrists. Tāpēc kaut kas nav kārtībā, ja kāds cilvēks, viņš, var no šejienes tā aiziet, joprojām uzskatot, ka konfesionālā sistēma nav antikrists. Tas taču ir pilnībā pierādīts ar vēsturi, ar visu iespējamo, viscaur Dieva Bibelē un visur citur, tas ir antikrists. Un Roma ir tā galva. Un meitas-draudzes iet tai līdzās. Un tās visas tiks iemestas ellē. Tā tas ir. Tāpēc mēs to visu redzam, antikristu, viņa garu.

⁸⁹ Un to laiku, kādā mēs dzīvojam, un, nu, tam taču vajadzētu atnest “neizsakāmu un apskaidrotu prieku”. Tikko kā tas apspīdēja to sievieti, ak, sēkla uzreiz atdzīvojās!

⁹⁰ Lūk, neaizmirstiet, Bībele saka, ka pēdējā dienā šis antikrists “pievils visu pasauli”.

⁹¹ Būs tikai neliels skaits, kuru vārdi bija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radišanas. Un, kad patiesais atklātās Dieva Vārda Patiesības apstiprinājums apspīdēs tā cilvēka sirdi, viņš cik vien spēka metisies pie ūdens un izies ar Svēto Garu. Un viņu neviens nevarēs apturēt tajā, jo ir uzdigusi jauna Dzīvība.

⁹² Nesen es runāju ar vienu cilvēku, viņš centās diskutēt ar mani un sacīja: “Kā tev nav kauns sacīt, ka Dievs radīja debesis un zemi trīs dienās?” Es. . . Vai arī: “. . . sešās dienās?”

Es sacīju: “Tieši tā saka Bībele.”

⁹³ Sacīja: “Nu, mums ir pierādījumi, un mēs varam pierādīt, ka pasaule ir miljoniem gadu veca.”

⁹⁴ Es sacīju: “Tam ar to nav nekāda sakara. Pirmā Mozus grāmatā 1:1 ir teikts: ‘Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.’ Periods! Tas arī viss, saprotiet. ‘Tagad zeme bija neiztaisīta un

tukša.” Un es sacīju: “Es ticu, ka tur jau gulēja ikviena sēkla, no kādas citas civilizācijas vai kaut kā tamlīdzīgi. Un tikko kā aizgāja ūdeņi un tos apspīdēja gaisma, izauga koki un viss pārējais.”

⁹⁵ Un tas pats ir ar cilvēku, tas ir prototips. Kad izklist visa migla un Patiesība atklājas tur guļošajai sēklai, bet tajā joprojām ir diglis, un Evaņģēlija Gaisma apspīd to caur patieso Vārda apstiprinājumu, tā atdzīvosies. Tajā atrodas Dzīvība. Tā ticēs. Nekas cits nespēs dzīvot; tur nav nekādas Dzīvības.

⁹⁶ Tie vārdi, kas bija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas, pavisam noteikti uzdīgs. Un tieši tāpēc Jēzus ir Tur apsēdies un, darīdams Savu starpniecības darbu, gaida to pēdējo sēklu. Un Viņš noteikti zinās, kad tas notiks.

⁹⁷ Kā Dr. Lī Veils. . . Man šķiet, ka viņš joprojām ir kaut kur sanāksmē. Es jau vairākas dienas neesmu viņu redzējis. Nedomāju, ka esmu viņu redzējis. [Kāds brālis saka: “Viņš ir šeit.”—Tulk.] Viņš ir šeit. Nu, nesen viņš man atsūtīja kaut ko, ko sacīja Irenejs. Nu, es jau sen uzskatu, ka Irenejs bija tā perioda eņģelis, kurā viņš dzīvoja. Taču viņš sacīja, ka: “Tad, kad ieies pēdējais Ķermeņa loceklis,” šajā pēdējā periodā, “tad vajadzētu. . . tajā laikā viss atklāsies.” Un te nu tas ir. Pilnīgi pareizi. Saprotat? Mēs dzīvojam tajā laikā. Labi.

⁹⁸ Pēc tam vasarsvētku draudzes saņēma ārkārtīgu prieku. Viņi saņēma istenu stimulāciju. Es domāju, ka tā tas būtu katram.

⁹⁹ Ziniet, atvēlēsim tam britiņu laika. Atcerēsimies par Dāvidu. Arī viņš—viņš saņēma stimulāciju. Viņš sacīja: “Mans kauss plūst pāri.” Es ticu, ka viņa dzīvē notika kaut kas patiešām ievērojams. Kāpēc—kāpēc tas ar viņu notika? Kad viņš bija Garā. . . Jo viņš bija pravietis. Mēs zinām, ka viņš bija. Tā ir teikts Bibelē. Pravietis Dāvids, lūk, jo viņš bija pravietis un viņš bija Garā, un viņš ieraudzīja augšāmcelšanos. Ja jūs gribētu to izlasīt, tas ir no Psalmos 16:8 līdz 11. Viņš sacīja: “Turklāt mana miesa priecājas. Ak! Es—es atdosus cerībā, jo Tu neatstāsi manu dvēseli ellē; nedz Savam Svētajam Tu liksi redzēt trūdēšanu.” Un tik tiešām, viņa kauss sāka plūst pāri, jo viņš to ieraudzīja. Lai kas tur arī nebūtu; ak, viņš ieraudzīja augšāmcelšanos, un viņš patiešām bija. . . un viņa kauss plūda pāri.

¹⁰⁰ Un vēlreiz, kad Dāvida kauss plūda pāri, Otrā Samuēla grāmata (ja jau jūs esat izvilkuši savus zimuļus), Otrā Samuēla 6:14. Viņiem bija liels sausums.

¹⁰¹ Viņi bija paņēmuši šķirstu. Bija atnācis ienaidnieks un paņēmis Tā Kunga šķirstu, un viņi to bija aizveduši un nolikuši Dagona priekšā, un Dagona nokrita ar seju uz zemi. Un aizveda to uz citu pilsētu, un izcēlās sērgas. Tas bija. . . Viņi tur vēl nekad iepriekš ne ar ko nebija tā apdedzinājušies, kā toreiz. Bet viņi nevarēja tikt no tā vaļā, jo tas neatradās savā vietā.

102 Lūk, tad viņi to ielika vēršu ratos un veda atpakaļ. Un, kad Dāvids ieraudzīja, kā tuvojas šķirsts, vai zināt, ko viņš izdarīja? Viņš—viņš piepildījās tik ļoti, un viņa kauss sāka plūst pāri; stimulācija! Kad viņš ieraudzīja, ka Vārds no jauna atklājas Izraēlam, viņš dejoja Garā, visapkārt un apkārt, un apkārt, un apkārt, un apkārt, lūk, šādi. Jā. Viņa kauss sāka plūst pāri, saprotiet. Kāpēc? Viņš redzēja, ka Vārds atgriežas.

103 Un es domāju, ka tas kaut nedaudz stimulēs ikvienu, kad viņi to redzēs pēc visiem šiem gadiem; un tad kā patiesais Vārds, kā tas bija apsollīts, tiek izteikts un apstiprināts. Kāds laiks! Kāds laiks!

104 Tagad izlasisim. Ja es—es tā runāšu, es līdz tam nenonāksu, un aizturēšu jūs visus šeit līdz pusvienpadsmitiem. Vakar vakarā es jūs atlaidu agrāk, tāpēc šovakar man vajadzētu jūs tā pamatīgi aizturēt. [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Jā. Jā. Nē, es vienkārši jūs ķircinu. Saprotat? Es . . . Mēs vienkārši gribētu tā, kā Tas Kungs vedis. Tagad:

Kad Viņš atdarīja ceturto zīmogū, tad es dzirdēju ceturta dzīvnieka balsi sakām: Nāc . . . skaties.

105 Lūk: “Kad Jērs atvēra Ceturto Zīmogū.” Tagad pie tā apstāsimies. Ceturtais Zīmogs, lūk, Kurš To atvēra? Jērs. Vai bija vēl kāds cienīgs? Nevienš cits to nespēja izdarīt. Nē. Jērs atvēra Ceturto Zīmogū.

106 Un ceturtais Dzīvnieks, dzīvā Būtne, kas bija līdzīga ērglim, sacīja Jānim: “Nāc, skaties, kāds ir ceturtais izpirkšanas plāna noslēpums, kas ir apslēpts šajā Grāmatā,” jo Jērs To atvēra. Citiem vārdiem sakot, tieši to viņš sacīja. “Šeit ir vēl ceturtais noslēpums. Es jums parādīju to simbolā. Un tā, Jāni, es nezinu, vai tu To saprati, vai nē.” Taču viņš pierakstīja to, ko redzēja, tomēr tas bija noslēpums. Un tā, viņš pierakstīja to, ko viņš redzēja.

107 Jērs ņēma nost Zīmogus, taču Dievs vēl negrasījās Tos atklāt. Tas bija atstāts pēdējām dienām. Saprotat? Lūk, mums bija simboli, un mēs esam centušies tos izprast, un reizēm mums tas ļoti labi izdevās, saprotiet. Taču mēs zinām, ka Tas ir virzījies uz priekšu. Bet tagad, pēdējās dienās, mēs varam atskatīties un ieraudzīt, kā Tas viss bija. Un tam ir jānotiek draudzes perioda beigās, tieši pirms Aizraušanas.

108 Es nevaru saprast, kāpēc cilvēki domā, ka Draudze piedzīvos Lielo Bēdu laiku. Kāpēc Tai ir jāpiedzīvo Lielās Bēdas, kad Tai nav—nav nekāda grēka? Es gribu teikt . . . Es nedomāju draudzi; draudze piedzīvos Lielo Bēdu laiku. Taču es runāju par Ligavu. Ligava, nē, Viņai nevar uzrādīt vispār nekādu grēku, nemaz. Tas viss ir izbalināts, un tur nav pat nekādas . . . Tur nav pat smakas no tā, tas ir pilnībā prom. Viņi ir pilnīgi Dieva priekšā. Un tā, kādas gan var būt Lielās Bēdas viņu attīrīšanai? Bet pārējie to

piezivos. Draudze noteikti ies cauri Lielo Bēdu laikam, bet ne Ligava.

¹⁰⁹ Un tā, mēs to izskatījām visvisādos simbolos. Piemēram, draudze, Noa, viņš simbolizē tos, kas tiek pārnesti, kas pārgāja tālāk grēkā. Redziet, lūk, viņi patiešām tika pārnesti. Taču Ēnohs aizgāja pirmais, tas bija prototips tiem svētajiem, kas patiešām iees, un pirms Lielo Bēdu perioda.

Lūk, mēs redzam, ka šis Jērs atvēra Zimogu.

¹¹⁰ Un tā, mēs redzam, ka pirmā dzīvā Būtne, ja ievērosiet, mēs redzam, ka pirmā dzīvā Būtne bija . . . Pirmā dzīvā Būtne bija lauva, dzīva Radība; atradām to draudzes zi- . . . draudzes periodu grāmatā. Un pēc tam, otrā dzīvā Būtne, manuprāt, bija ar seju kā vērsim jeb kā teļam. Un trešajai dzīvajai Būtnei bija cilvēka seja. Bet ceturtā dzīvā Būtne bija ar ērgļa seju. Lūk, tieši tā viņi bija mums attēloti, tieši tādā kārtībā. Un tieši tādā veidā viņi ir izvietoti pat šajā te Grāmatā.

¹¹¹ Un turklāt, kā Floridā reiz mācīja viens liels skolotājs, sacīdams, ka—ka tas . . . ka: “Apustuļu Darbu grāmata bija tikai celtniecības stalažas priekš—priekš Draudzes. Draudze ir atrodama četros Evaņģēlijos.”

¹¹² Bet mēs redzam, ka tas ir pilnīgi otrādi, ka tieši četri Evaņģēliji apsargā Apustuļu Darbu grāmatu. Tieši no šiem četriem Evaņģēlijiem ir sarakstīta Apustuļu Darbu grāmata, Svētā Gara darbi apustuļos. Un mēs redzam, tur Grāmatā, ka šie sargi sēdēja tur un sargāja; uz austrumiem, ziemeļiem, rietumiem un dienvidiem. Vai atceraties, kā mēs to šeit uzzīmējām? Un cik lieliski un nevainojami viss pilnībā sakrīt!

¹¹³ Tagad es gribu, lai jūs pievērsāt tam uzmanību. Sacīja: “Atnāc un skaties.” Jānis . . . Lūk, es gribu, lai jūs vēlreiz pievērsāt tam uzmanību, pirms šī. Lūk, šis ir pēdējais no šiem jātniekiem, lai atklātu antikrista darbības.

Ritvakar mēs skatīsim dvēseles zem altāra.

Nākamajā vakarā tiesas.

¹¹⁴ Vēl nākamajā vakarā, aiziešana, par—par perioda beigām, par laika, par visu lietu beigām, redziet, kad Viņa tiek paņemta augšā. Tādējādi tieši šajā Septītajā Zimogā tiek izlieti Kausi, un tiek izliets viss pārējais. Kas tas ir, es nezinu.

¹¹⁵ Pievērsiet uzmanību. Taču tagad par šo, te mēs redzam, ka tas ir ērglis, šis cilvēks, kas . . . tas ir, šī dzīvā Būtne, kas šeit ir attēlota. Tas ir, citiem vārdiem sakot, Tam ir četri dažādi periodi. Bija lauvas periods. Un mēs redzam, ka šis ir ceturtais periods.

¹¹⁶ Un viņš pateica: “Nāc un skaties ceturto Izpirkšanas Grāmatas noslēpumu, kas ir apslēpts šajā Grāmatā. Nāc, skaties.” Un Jānis gāja paskatīties, un viņš ieraudzīja bālu zirgu. Un atkal tas pats jātnieks uz šī bālā zirga.

117 Tagad viņam jau ir vārds Nāve. Lūk, skatieties, nevienam no pārējiem jātniekiem, nevienam no pārējiem zirgiem vispār nevienā gadījumā, kopš jāja šis jātnieks, viņiem nebija, tam cilvēkam nebija vārda, bet tagad viņš ir nosaukts par Nāvi. Pirms tam tas nebija pieminēts. Saprotat? Tagad viņš ir atklāts. Kas viņš ir, tā ir nāve.

118 Nu, pie tā varētu pakavēties un norunāt par to veselu sprediķi, un salikt visu pa plauktiņiem! Taču visam, kas ir anti, kas ir pret isto, ir jābūt nāvei. Jo ir tikai divas lietas, tas ir, Dzīvība un nāve. Un tas pierāda, ka Svētā Gara atklāsme par to šajā laikā ir tīra Patiesība. Anti, viņš ir nāve. Jo Vārds, kā mēs to šeit vēlāk ieraudzīsim, ir Dzīvība. Saprotat?

119 Bet šis cilvēks ir nosaukts par Nāvi. Lūk, citās vietās par šo jātnieku tas nebija teikts. Taču šeit jau ir pieminēts, ka viņš ir nosaukts par Nāvi.

120 Taču lauvas atklāsmes laikā... Tagad skatieties. Tagad es gribu to izlasīt rūpīgi, lai būtu drošs; es to pierakstīju dažas vietas, stāvēja šeit. Tas nebija lauvas perioda atklāsmes laikā jeb pirmajā periodā, agrīnajā periodā, tolaik Tas nebija atklāts. Nākošais periods bija vērsa periods, tas bija tumšais periods, tumšie viduslaiki, tad arī nebija atklāts, kas Tas bija. Ne arī cilvēkam līdzīgā dzīvā Būtne, gudrība, kas attēloja reformatorus, Luteru un Vesliju, un pārējos, tad Tas nebija atklāts. Taču ērgļa periodā, pēdējā periodā, pravietiskajā periodā ir jāparādās pravietiskai izpausmei, saprotiet, pie kā vienmēr atnāk noslēpumi! Lūk, kur mēs vienkārši... .

121 Mēs pie tā šovakar nedaudz pakavēsimies, lai jūs to pilnībā saprastu. Lūk, vairumā gadījumu jūs saprotat, ka šie... Es nerunāju tikai šai te grupai. Šis magnetafona lentes dodas uz visurieni, un man tas ir ļabi jāizskaidro. Tāpēc ka kāds varbūt dabūs tikai vienu no lentēm, un tad, ja viņi nedzirdēs tās visas pārējās, tad viņi būs apjukumā, saprotiet. Dievs ir To apsolijs, saprotiet, šim laikam, pēdējam laikam, pielikt punktu visiem šiem visdažādākajiem jautājumiem, kuros jau sen ir bijis juceklis. Mēs esam... .

122 Mums ir bijuši Elijas apģērbi. Mums ir bijušas Elijas mantijas. Ak, bija tādi cilvēki, kas... Džons Aleksandrs Douijs ir tur apglabāts, ietīts mantijā. Viņš sacīja, ka viņš ir Elīsa. Un mums ir bijušas visvisādas tādas lietas. Kas tas vispār ir? Tas tikai tāpēc, lai atņemtu to Patiesību, kura noteikti tiks dāvāta. Saprotat? Pirms Jēzus atnākšanas viņiem bija viltus kristi. Saprotat? Tas vienmēr notiek tā. Tas ir sātans, kas uztaisa viltojumus, lai sajauktu cilvēku prātus un ticību, pirms tas īstais patiešām notiek. Tas arī viss.

123 Vai tad to pašu toreiz ebrejiem nepateica Gamaliēls? Sacīja: "Vai tad neuzradās viens vīrs, sacīdams, ka viņš ir Tas? Un viņi aizveda četrus simtus tuksnesi. Viņi aizgāja bojā un tā tālāk."

¹²⁴ Sacīja: “Ikviens zars, kuru Mans Debesu Tēvs nav dēstījis,” sacīja Jēzus, “tikš izrauts ar saknēm.”

¹²⁵ Gamaliēls sacīja: “Lieciet viņus mierā. Ja viņi, ja viņi nav no Dieva, vai tad tas neiznīks? Bet, ja tas ir no Dieva, tad izrādīsies, ka jūs cināties pret Dievu.” Tas cilvēks izmantoja gudribu. Viņš bija skolotājs.

¹²⁶ Tagad ievērojiet. Lūk, lai pabeigtu visus šos noslēpumus, Dievs ir apsolijs, ka ir jāparādās istenam Elisam, kādu cilvēku, kas būs svaidīts ar to Garu, un tas tiks atklāts. Viņš to apsolijs Maleahijas 4. nodaļā. Un es esmu saņēmis zīmites un vēstules, kurās ir teikts, ka tā tas nav, taču es gribētu parunāt ar tiem cilvēkiem. Saprotat? Nu, to nevar noliegt. Ikviens īsts, labs teologs zina, ka tā ir Patiesība, ka viņi to gaida.

¹²⁷ Bet būs tieši tāpat, kā tas notika ar Jāni, pirmās Kristus atnākšanas priekštecī. Nu, viņi neatpazīna viņu, jo par viņu bija pravietoti ļoti vareni notikumi. Viņam taču bija “jānolidzina visas augstienes un jāpaaugstina visas zemienes, un viss paugurainais jāpadara līdzens”. Un, ak, viņš. . . Praviēši: Jesaja, septiņsimt divpadsmit gadus pirms viņa piedzimšanas; un Maleahija, četršimt gadu, pirms viņš parādījās uz skatuves; viņi visi par viņu pravietoja. Bet viņi gaidīja, ka nolaidīsies kaut kāds Debesu gaitenis un iznāks šis pravietis ar visiem tiem piederumiem rokās, no Dieva.

¹²⁸ Un kas notika? Cilvēks, kuram jūs. . . pat draudzes locekļa apliecību nevarētu parādīt. Viņš nevarēja parādīt nekādu diplomu. Nodzīvojis tur tuksnesi; nav pat parastas skolas izglītības. Vēsturnieki mums saka, ka viņš devās tuksnesī, kad viņam bija deviņi gadi, pēc sava tēva un mātes nāves. Un uzauga tur. . . Viņam bija pārāk svarīgs uzdevums, lai sasietos ar kādu garīgo semināru. Viņam bija—viņam bija jāpazīņo Mesija.

¹²⁹ Dievs nevarēja izmantot cilvēku, kas ir piestūkēts pilns ar teoloģiju. Viņš to nevarēs, jo viņš vienmēr atgriezīsies atpakaļ. Tā viņš ir iemācīts. Viņš sliksies atpakaļ pie tā. Tāpēc, ja viņš kaut ko ieraudzis, viņš uzreiz vērsīsies pie tā, ko ir teikuši tie mācītāji. Būtu labāk, ja jūs turētos no visa tā pa gabalu un vienkārši ticētu Dievam.

¹³⁰ Un mēs redzam, ka viņi palaida garām viņu. Pat apustuļi, kuri tur stāvēja, viņu palaida garām. Viņi taču sacīja: “Kāpēc Rakstos ir teikts, rakstu mācītāji saka, ka Elija. . .”

¹³¹ Viņš sacīja: “Nu, viņš jau atnāca, bet jūs viņu neatpazināt.”

¹³² Un tieši tur es ņemu līdzību par augšāmcelšanos jeb par Aizraušanu. Tas notiks, un viņi. . . Es zinu, ka tas izklausās savādi. Bet varbūt pēc šī vakara, ja Tā Kunga griba, jūs zināsiet nedaudz vairāk par to, kā tieši tas notiks, saprotiet. Tas būs tik noslēpumaini, ka par to nezinās gandrīz neviens. Pasaule vienkārši domās, vienkārši turpinās dzīvot kā parasti, saprotiet, un tikai. . . Tieši tā Viņš to dara vienmēr.

133 Ziniet, es šaubos, vai kaut viena—viena. . . Es teiktu, viena procenta deviņdesmitā daļa cilvēku uz zemes vispār zināja, ka Jēzus Kristus bija šeit, kad Viņš šeit bija. Vai jūs zināt, kad Elija pravietoja, es šaubos, vai vispār kāds zināja, ka viņš bija. . . Viņi zināja, ka tur bija kaut kāds jukušais, kaut kāds fanātiķis, taču viņi ienida viņu. Protams. Viņš bija tā saucamais divainis.

134 Un es domāju, ka ikviens no augšas dzimis kristietis šīs pasaules acis ir tāds kā divainis, tāpēc ka tu esi izmainījies. Tu esi no citas pasaules. Tavs Gars ir no tā bezdibeņa otras puses. Un tas viss šeit ir tādā sajukumā, tomēr, jūs—jūs ne ar ko neatšķiraties, kaut kas nav kārtībā; jūs, jūs vēl esat pārāk piesaistīti zemei. Jūsu domām būtu jābūt vērstām uz Debesīm. Un Debesis dzīvo no Vārda.

135 Un tā, mēs redzam, ka notika šis—šīs svarīgais notikums. Lūk, mēs ticam, ka ir jāatnāk patiesajam Elisas Garam. Ir paredzēts, ka tas tā būs, saprotiet. Un mums ir jāatceras, ka viņš atnāks šurp pats savā laikā un stundā. Iespējams, tagad mēs ieliekam tam pamatus. Un tā ne. . . nebūs nekāda organizācija.

136 Es—es nepiekrītu šajā jautājumā vienam manam labam draugam. Viņš saka, ka tā būs cilvēku grupa. Es gribu, lai jūs parādiēt man to Rakstos. Dievs, nemainīgais Dievs, nekad nemaina Savus plānus. Ja Viņš tos maina, tad Viņš nebūtu Dievs; tā tas ir, jo tad Viņš būtu mirstīgs un zinātu to pašu, ko es, un arī pielautu kļūdas.

137 Jau no pašiem Ēdenes dārza laikiem Dievs nekad nav izmainījis Savu plānu. Viņš uztaisīja izpirkšanas plānu; tās bija Asinis. Un mēs esam izmēģinājuši izglītību. Mēs esam izmēģinājuši diktatūru. Mēs esam izmēģinājuši psiholoģiju. Mēs esam izmēģinājuši konfesionālismu. Mēs esam izmēģinājuši visu, lai tikai savienotu visus vienā grupā un lai visi visus milētu, un tā tālāk. Bet nav citas vietas sadraudzībai, kā vien zem Asinīm, tā ir vienīgā vieta, kur Dievs satiekas ar cilvēku.

138 Dievs vienmēr strādā ar vienu individu. Diviem vīriem ir divas saprašanas. Un uz zemes nekad nav bijuši divi galvenie pravieši, kas būtu vienlaicīgi pravietojuši. Atskatieties un paskatieties, vai tā tur bija. Nē, ser. Pārāk liels jucekļis! Viņam ir vajadzīgs viens pilnībā pakļāvies cilvēks, lai viņu lietotu. Viņš meklē tādu cilvēku.

139 Taču pienāks laiks, kad viņš parādīsies, tas, kurš Viņu klausīs, Vārdu pēc Vārda. Nav svarīgi, ko saka kāds cits, tādi cilvēki nekad no Tā neatkāpsies. Tā tas ir. Viņi gaidīs uz TĀ SAKA TAS KUNGS. Bet līdz tam viņi nekustēs ne no vietas. Viņš būs pienācīgi apstiprināts. Jūs. . .

140 Lūk, ārējā pasaule to ienīdis, bet izredzētā Sēkla, iepriekšnolemtā Sēkla, tāpat kā tas bija Jēzus dienās, kad tā Gaisma atspīdēs, tā Sēkla, lūk, *šādi* atdzivosies. [Brālis

Branhams uzsit gaisā—Tulk.] Viņi To zinās. Viņi To sapratis. Jums nevajadzēs neko par To sacīt.

141 Viņa sacija: “Cienītais, es redzu, ka Tu esi Pravietis. Es zinu, ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš būs domājis. . .”

Viņš sacija: “Es esmu Viņš.”

142 Ak, tas, ar to pietika. Viņai nevajadzēja gaidīt visu nakti un gaidīt vēl nākošo nakti. Viņa dabūja To uzreiz. Viņa jau skrēja pa ceļu. Viņa izstāstīja par To cilvēkiem.

143 Tagad neaizmirstiet, lūk, pirmais periods bija lauvas periods. Tas bija Lauva no Jūdas cilts, Kristus. Ietekme no Viņa Paša Dzīves bija pārņēmusi šo periodu. Tas bija pirmais *Dzīvnieks*, kas nozīmē “Spēku”, kā atbildēja cilvēka balss.

144 Nākošais periods bija vērša periods jeb tumšā zirga jātnieka periods. Saprotat?

145 Lūk, šis pirmais periods bija baltais periods, jo. . . Kā—kā es vienmēr esmu dzirdējis cilvēkus sakām, ka šis pirmais jātnieks, baltais, bija draudzes vara, kas devās uz priekšu, lai uzvarētu. Un mēs noskaidrojām, ka viņam tika dots vainags, ka tā tas bija. Tā bija draudze. Tā bija draudze, taču kurp viņš devās? Aizbrauca uz Romu. Tieši to viņš izdarīja. Viņš saņēma savu vainagu.

146 Lūk, otrais periods bija—bija jātnieks uz sarkanā zirga, tie bija tumšie viduslaiki.

147 Un lūk—lūk, nākošais periods bija cilvēks, periods, kas bija jātnieks uz melnā zirga. Un tas bija reformatoru periods, saprotiet, kad runāja tā Balss. Lūk, jātnieks uz melnā zirga, tas bija antikrists. Bet Tas, kurš runāja tajā periodā, bija attēlots kā cilvēks, un tas nozīmē gudrību, apķēribu, vērgumu. Saprotat? Bet viņi to nesaprata, saprotiet. Viņi nenosauca. . . Viņš nenosauca viņu vārdā. Saprotat? Viņi vienkārši pateica, ka tas iznāca.

148 Taču, kad iestājas ērgļa periods, tieši tajā. . . Dievs vienmēr pielīdzina Savus praviešus ērgļiem. Viņš sauc Sevi par Ērgli. Ērglis paceļas tik augstu, ka neviens nevar to aizskart. Ne tas vien, ka viņš ir augstu, bet viņš turklāt ir tā veidots, lai tur atrastos. Kad viņš paceļas tur augšā, viņš redz, kur atrodas. Daži cilvēki paceļas tur augšā, bet neredz, kur viņi atrodas, tāpēc nav nekādas jēgas tur pacelties. Taču, ja jūs. . .

149 Lai tikai krauklis pamēģina pacelties kopā ar ērgli vai vanagu, ar kādu no tiem, viņu taču gabalos saraus. Viņam ir jābūt piemērotam tam spiedienam, kurp viņš lido.

150 Lūk, kāda ir šodienas problēma, daži no mums nav piemēroti spiedienam. Mēs pārāk ātri eksplodējam, redziet, kad palecamies. Un tomēr mums ir jābūt sagatavotiem spiedienam.

151 Kad paceļamies tur augšā, mums ir jābūt asai ērgļa redzei, lai redzētu, kas tuvojas, un zinātu, kas ir jādara. . . Lūk, ērgļa

periods To atklāja. Lūk, mēs redzam, ka ērgļa periods bija apsolīts Atklāsmes 10:7 un Maleahijas...:1, 4. Ka tas notiks pēdējās dienās, saprotiet, pareizi, ka tas atnāks. Labi. Pievērsiet uzmanību.

¹⁵² Un tā, šis tips, mēs redzam, ka viņš jāz uz bāla zirga. Bāla! Ak vai! Pēc tam, ievērojiet, pēc. . .

¹⁵³ “Sešdesmit astoņi miljoni protestantu,” kā mēs uzzinājām no—no Šmukera *Brīnišķās Reformācijas*, no—no Romas mocekļu saraksta, vakar vakarā. Mēs redzam, ka tas turpinājās līdz pat 1500. gadam, tā man šķiet, vai astoņpadsmitajam-. . .es šobrīd precīzi neatceros. Bet tika nodoti nāvei sešdesmit astoņi miljoni, kas protestēja pret pirmo Romas draudzi, Romu. Nav nekāds brīnums, ka viņš varēja uzdoties, izlikties par. . . un tika nosaukts par Nāvi. Tieši tas viņš bija.

¹⁵⁴ Lūk, Dievs vien zina, cik daudzus viņš nodeva garīgajā nāvē savas anti-Bibeles Vārda mācības dēļ! Tas ir tieši tā, viņš šos sešdesmit astoņus miljonus nodeva zobenam un tos nogalināja. Un, iespējams, burtiski, miljardi nomira garīgi no viņa viltus mācības. Nav brīnums, ka viņa vārds bija Nāve!

¹⁵⁵ Vai redzat to jātnieku? Sākumā, būdams antikrists, viņš jau no paša sākuma bija nāve; taču tad viņš bija nekaitīgs. Pēc tam viņš saņēma vainagu, trīskāršu kroni; un, kad tas notika, tad notika apvienošanās, sātans apvienoja savu draudzi ar valsti, jo tad viņš jau kontrolēja gan vienu, gan otru. Antikrists bija sātans cilvēka veidolā.

¹⁵⁶ Un vēl arī Mateja Evaņģēlijā, manuprāt, tas ir 4. nodaļa, tur tas—tas ir pateikts. Sātans uzveda augšā Jēzu, mūsu Kungu, un vienā momentā parādīja Viņam pilnīgi visas pasaules valstis, viņu godību, un piedāvāja tos Viņam. Un viņš teica. . . Tās, tās piederēja viņam.

¹⁵⁷ Tāpēc, redziet, kad viņam izdodas apvienot savu valsti un savu draudzi, tad var sākt jāt jātnieks uz sarkanā zirga, pavisam noteikti. Saprotat? Patiesi! Un tā, mēs šeit redzam viņa noslēpumu, viņa draudzē un valsti.

¹⁵⁸ Ceturtajā savas kalpošanas stadijā viņš ir nosaukts par zvēru. Sākumā viņš ir nosaukts par antikristu, saprotiet; tad viņš tiek nosaukts par viltus pravieti; un tad viņš ir nosaukts par zvēru. Un tā, mēs redzam, ka šeit viņš ir nosaukts par zvēru. Lūk, es gribu, lai jūs pievērsāt tam uzmanību, tas ir pēc ceturtā zirga.

¹⁵⁹ Un šajā ceturtajā zirgā, ja paskatīsieties, visi. . . Pirmais bija balts; bet pēc tam nākošais bija sarkans; bet vēl nākošais bija melns; un ceturtais, tajā bija pārstāvēti visi trīs iepriekšējie; tāpēc ka bālais, to iegūst, kad ir samaisīts kopā sarkans un—un balts un tā tālāk. Saprotat? Viņš. . . Tas—tas viss bija samaisīts tajā vienā zirgā. Saprotat? Un tur viņš kļuva par ceturto jeb, faktiski, par trim vienā. Un tajā vienā tie visi bija samaisīti kopā.

¹⁶⁰ Tagad es gribu, lai jūs ievērotu, ka viņi ir četri. Paskatieties uz to nepareizo četrinieku, garīgajā matemātikā. Dievs ir trīs. Šeit ir četri. Lūk, viņš ir četriniekā. Pirmais, antikrists, balts; otrs, viltus pravietis, sarkans; trešais, debesu, zemes un—un šķīstītavas vikārs, melns; ceturtais, zvērs, bālais zirgs, sātans tiek izdzīts no Debesim. Vai jūs gribat to izlasīt? Atklāsmes grāmata 12:13, sātans tiek izdzīts no Debesim. Pēc tam Atklāsmes 13:1, 8, viņš iemiesojas zvēra personā.

¹⁶¹ Sākumā viņš ir antikrists, tikai—tikai mācība, saukta par nikolaītismu; pēc tam viņš kļūst, no tās, par viltus pravieti. Ja viņš ir antikrists, tad antikrists ir *pret*. Jebkas, kas ir pret Dieva Vārdu, ir pret Dievu, jo Vārds ir Dievs. “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds tapa miesa, Kristus, un mājāja mūsu vidū.” Lūk, viņš ir pret Vārdu, tāpēc viņš ir antikrists. Taču garu nevar kronēt ar vainagu; lūk, kāpēc viņš nesaņēma vainagu. Tikai šaujamlods, bez bultām.

¹⁶² Bet tad, kad pienāca viņa kronēšanas laiks, viņš kļuva par savas antikrista mācības viltus pravieti. Vai sapratāt? Tad viņš dabū zobenu, jo viņš apvieno savas varas, tad viņam vairs nekas nevienam nav jāprasa. Viņš ir valsts gubernators; viņš ir Debesu valdnieks. Saņem triskāršu kroni. Ievieš savu ideju ar nosaukumu “šķīstītava.” Tas nozīmē, ja—ja kāds ir nomiris un cilvēkiem ir nauda, un viņi grib viņus izpirkt, tad viņš varot viņus no turienes ar lūgšanu atbrīvot. Jo viņam ir vara to izdarīt; viņš ir *vikārs*. Protams, viņš ir. “Viņš ieņem Dieva vietu uz zemes.” Tas taču ir skaidrs kā diena!

¹⁶³ Mēs to atradām, izsekojām tam cauri visai Bībelei un saskaitījām viņa skaitli ar cipariem, un visu pārējo. Šeit viņš ir...?..atkal skaitli četri, nevis skaitli trīs. Skaitlis četri, redziet.

¹⁶⁴ Tagad atvērsim Atklāsmes 12. nodaļu. Vienkārši nedaudz to palasisim, tāpēc ka mums—mums tam pietiek laika. Un izlasisim Atklāsmes 12. nodaļu un 13. pantu. “Un tanī pašā stundā notika liela zemestrīce. . .” Nē, tā—tā nav tā vieta. 13. pants:

*Un kad pūķis redzēja, ka tas ir nomests ārā uz zemes,
viņš sāka vajāt sievu, kas bija dzemdējusi puisēnu.*

¹⁶⁵ Un tā, redziet, viņš tika nomests uz zemes un iemiesojās, tāpat kā antikrista gars iemiesojās cilvēkā. Tas cilvēks mainās no viena uz otru, no antikrista gara uz viltus pravieti, bet pēc tam viņā ieiet zvērs.

¹⁶⁶ Tieši tāpat kā aug arī Draudze; viņa draudze pārgāja no—no antikrista viltus pravieti, un šajā topošajā svarīgajā periodā ir jāparādās zvēram. Tādā pat veidā nāk arī Draudze, caur taisnošanu, svēttapšanu un caur Svētā Gara kristību, kad Kristus ir cilvēkos, pilnīgi precīzi. Un šeit viņam ir Tā antitips. . . tas ir, gribēju teikt, Tā prototips, drīzāk. Te nu viņš ir, pilnīgi precīzi. Tas ir viņš. Viņš ir nomests no Debesim.

167 Tagad mēs redzam Atklāsmes 13:1 līdz 8.

Un es nostājos uz jūras smiltīm un redzēju izkāpjām no jūras zvēru . . .

168 Lūk, šeit ir 12, kur viņš tika nomests. Tagad skatieties.

. . . redzēja no jūras izkāpjām zvēru, kuram bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz tā ragiem desmit kroņi, un uz viņa galvas bija zaimu vārdi.

Un šis zvērs, ko es redzēju, bija līdzīgs leopardam, un viņa kājas . . .

169 Ak, ja vien mums tagad būtu laiks, mēs visu atlikušo vakaru varētu izskatīt šos te simbolus un parādīt, ka tas viss stāsta tieši par viņu. Ikviens, vairums no jums to zina no citām nodarbībām.

. . . bija . . . kājas bija kā lāča kājas, un viņa mute . . . kā lauvas mute: un pūķis deva viņam savu spēku . . . krēslu un . . . varu.

170 Ha! Iemiesojies sātans! Saprotat?

Un es redzēju, ka viena no viņa galvām ir kā . . . uz nāvi ievainota; . . .

171 Un varat izlasīt tālāk, kad turpināsim, ja gribēsiet, kad jums būs iespēja izlasīt līdz galam. Nē, zini, izlasīsim vēl nedaudz.

Un es redzēju, kā viena no viņa galvām bija ievainota . . . kā uz nāvi; un viņa nāvīgā brūce bija dziedināta: visa zeme noraudzījās uz zvēru ar izbrīnu.

172 Vienkārši skatieties! Nekad nepiegrīziet vērību komunismam. Tas ir tikai un vienīgi instruments, kas spēlē savu lomu Dieva rokās, lai palīdzētu noteiktā laikā “atriebties par asinīm”, kā mēs to apskatīsim ritvakar. Saprotat?

Un viņi pielūdza pūķi . . .

173 Kas bija šis pūķis? Sātans. Vai pareizi? “Sarkanais pūķis.” Labi.

. . . kurš zvēram devis varu (lūk, no kurienes tas iegūst savu varu, saprotiet): un viņi pielūdza zvēru, sacīdami: Kas līdzinās zvēram? kurš var ar viņu karot?

Tam tika dota mute runāt lielas lietas un zaimus; un tika dota vara to darīt četrdesmit divi mēnešus ilgi.

Un tas atvēra savu muti Dieva zaimošanai, (Te nu tas ir, saprotiet. Labi.) . . . lai zaimotu Viņa Vārdu, (piešķirot viņam titulu) . . . un Viņa mājokli (tā ir tā vieta, kur mājo Svētais Gars), . . .

174 Lai uztaisītu tam vietu Romā, Vatikāna pilsētā. Jūs varat vienkārši lasīt tālāk:

. . . un tos, kas mājo debesīs.

175 Zaimoja viņus, nosaucot viņus par aizbildņiem.

Un tam tika dots karot ar svētajiem (un to viņš izdarīja), un tos uzvarēt (to viņš izdarīja): . . .

176 Dedzināja viņus uz uguns kuriem! Izbaroja viņus lauvām! Un nogalināja viņus visos iespējamajos veidos!

. . . un viņam tika dota vara pār visām ciltīm, . . . valodām un tautām.

177 Romai tā nekad nebija, līdz pagāniskā Roma pārtapa pāvesta Romā un katoliskā vara izplatījās pa visu pasauli, kļuva par vispasaules katoļu baznicu.

Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nebija ierakstīti grāmatā. . . .

178 “Manu Eļļu un vīnu nesamaitā!” Saprotat?

Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nebija ierakstīti kopš pasaules radīšanas nokautā Jēra Dzīvības Grāmatā.

Kam ir ausis, tas lai dzird.

Kas ņem gūstā, aizies pats gūstā: kas nokauj ar zobenu, to nokaus pašu ar zobenu. Šeit ir svēto pacietība un . . . ticība.

179 Un tā, vakar vakarā mēs ieraudzījām, kā viņš atnāca ar savu lielo zobenu, lai nogalinātu.

180 Un mēs redzam, ka arī viņš tiks nogalināts ar zobenu, ar Vārda zobenu. Dieva Vārds, abpusēji griezīgs zobens, viņu nogalina, viņu iznīcina. Pagaidiet, kad tie Septiņi Pērkonī sāks runāt Savās balsīs uz to grupu, kas patiešām var paņemt Dieva Vārdu un stingri turēt To, Tas griezīs un cirtīs. Un viņi varēs aizvērt debesis. Viņi var aizvērt *to* vai izdarīt *šo*, visu, ko vien gribēs. Slava! Viņš tiks nokauts ar Vārdu, kas nāk no Viņa mutes, kas ir asāks par abās pusēs griezīgu zobenu. Viņi varētu izsaukt simts miljardu tonnu mušu, ja viņi to gribētu. Āmen. Ko viņi sacis, tas notiks, jo Tas ir Dieva Vārds, kas nāk no Dieva mutes. Jā. Āmen. Dievs, vienmēr, Tas ir Viņa Vārds, bet Viņš vienmēr izmanto cilvēku, lai To iedarbinātu.

181 Dievs pats varēja izsaukt tās mušas tur Ēģiptē, taču Viņš sacīja: “Možu, tas ir tavš darbs. Es tev vienkārši pateikšu, kas ir jādara, bet tu ej un dari to.” Viņš to visu pilnībā izdarīja. Saprotat? Viņš—Viņš būtu varējis izvēlēties sauli, lai tās izsauktu, Viņš būtu varējis izdarīt tā, lai tās izsauktu mēness, vai lai tās izsauktu vējš. Taču Viņš—Viņš sacīja: “Možu.” Tas—tas ir. . . Viņš izvēlējās cilvēku. Labi.

182 Un tā, šeit mēs redzam, ka šis sātans pēc tam, kad viņš tiks nomests no Debesīm, iemiesosies zvērā. Un šeit viņš kļūst par zvēru; antikrists, viltus pravietis, bet šeit zvērs. Un viņam tika dots vārds Nāve! Un viņam seko Elle! Tas ir pats sātans uz sava troņa! Ak vai! Uz zemes viņš ir sātans, pārstāvis, uz zemes, jo

tagad viņš ir pasaules valstu galva, to pašu valstu, kuras viņš piedāvāja Kungam Jēzum Mateja 4. nodaļā. Šeit sātans kļūst par pilnīgu ķēniņu.

183 Lūk, tas notiek vēlāk. Tagad viņš ir viltus pravietis. Pēc kāda laika viņš kļūst par zvēru, kad viņš tur lauzīs savu vienošanos ar ebrejiem. Jūs zināt, kā mēs. . . Labi, tagad skatieties, tajā laikā viņam tiks dota zvēra sirds, un sātans iemiesosies. Jo tad, kad Draudze dosies augšup, sātans tiek izdzīts ārā. Saprotat? Saprotat? Tad tam pienāks gals, visām viņa apsūdzībām pienāks gals. Saprotat? Lūk, kamēr. . .

184 Skatieties, kamēr Starpnieks vēl atrodas uz Troņa, sātans var tur stāvēt un apsūdzēt, jo viņš ir pretējās puses advokāts. Viņš ir Kristus oponents. Un Kristus ir. . . Viņš tur stāv, stāv tur kā oponents, saka: “Bet pagaidi! Ādams krita! Ādams to izdarīja! Es viņu uzvarēju. Es liku viņa sievai noticeēt meliem. Bet Tu sacīji, ka viņa tā dēļ tiks nolādēta. Tas ir mans!”

185 Taču tur stāv Starpnieks, āmen, Radinieks Izpircējs, āmen, Viņš tur stāv ar Asinīm, kas var paņemt viszemiskākā grēcinieka sirdi un to izmainīt. Starpnieks ir uz Troņa. Tieši tā.

Sātans sacīja: “Bet viņi ir vainīgi!”

Viņš varēja pateikt: “Nē, viņi nav vainīgi.”

186 Tas Klorokss bija izgudrots jeb izgatavots, lai notirītu traipu, attirītu no tintes vai jebkura cita traipa. Viņi to dabūja. Tas to sadalīs tā, ka jūs to vairs nekad neatradīsiet. Tas tiek atgriezts gāzēs un līdz pat kosmiskajai gaismai. Un tālāk par molekulām un visu pārējo, līdz kamēr tas atgriežas pirmatnējā formā, no kurienes tas uzradās. Tā ir radība. Bija. . . radībai ir jārodas no Radītāja. Bet visas tās ķīmiskālījas, kas tika izgatavotas un savienotas, tās ir sadalītas, un nekas tur vairs nepaliek. To vairs nav. Pat pati—pati ūdens matērija savienojas ar Kloroksu, kas ir pišļi.

187 Āmen! Slava Dievam! Tur viss ir tirs. Tieši to Jēzus Kristus Asinis izdara patiesajam Dieva bērnam, kad viņš atzīst to grēku un nostājas tur, taisnots Viņa. . . Žēlastība! Labestība! Tas ir tik vareni, ka Dievs teica: “Es to pat vairs nevaru atcerēties. Un viņš neapšaubāmi ir Mans dēls.”

188 “Patiesi Es jums saku: ja pateiksiet šim kalnam: ‘Kusties,’ un nešaubīsieties savā sirdī, bet ticēsiet, ka jūsu teiktais piepildīsies, tad jūs iegūsiet to, ko jūs pateicāt.” Tu esi izpirkts dēls. Āmen! Es zinu, ka tā ir patiesība.

189 Es redzēju, kā veselas sešas reizes tur parādījās vāveres, un es zināju, ka neviena no tām tur nebūtu sēdējusi. Viņš vienkārši. . . Viņš var radīt vāveres, tāpat kā Viņš var radīt mušas vai vārdes, vai jebko citu. Viņš—Viņš ir Dievs, Radītājs. Pareizi! Un kad neviens mirstīgais. . .

¹⁹⁰ Bet, kad šī mirstīgā cilvēka grēks ir izsūdzēts un iemests tajā Kloroksā, Jēzus Kristus balinātāja, Tas izbalina visu grēku. Viņš ir tīrs un neaptraipīts, bez grēka, bez trūkuma. “Kas ir no Dieva dzimis, nedara grēku, jo viņš nevar grēkot.” Balinātājs stāv starp viņu un Dievu. Kā gan tas vispār varētu līdz turieni aiziet, ja viņš to sadala un aizsūta atpakaļ pie tā, kas to izkropļoja! Āmen!

¹⁹¹ Ak! Es jūtos dievbijīgi. Es—es jums saku, es tagad saņemu stimulāciju, kad tas sāk atklāties.

¹⁹² Ievērojiet, pats sātans uz sava troņa. Tieši tā. Piedāvāja to Dievam, piedāvāja to mūsu Kungam. Te nu viņš ir, tur sēž, viņā ir šī zvēra sirds. Lūk, šeit ir šī persona, zvērs, iemiesojies velns. Šeit uz zemes viņš parādās viltus ceļā. Ak, mans Dievs! Maskējoties zem patiesā Vārda, viņš biedrojas ar Vārdu.

¹⁹³ Viņš izdarīja tieši to pašu, ko izdarīja viņa—viņa prototips, kas bija Jūda pirms diviem tūkstošiem gadu. Ko tad viņš izdarīja? Jūda ienāca kā ticīgais, jau no paša sākuma būdams velns. “Viņš piedzima kā pazušanas dēls.” Apmānīt Jēzu viņš nevarēja, tāpēc ka Tas zināja viņu jau no paša sākuma; āmen, jo Viņš bija Vārds. Tieši tā. Un, atcerieties, Jūda ieņēma mantziņa amatu un krita naudas dēļ.

¹⁹⁴ Tieši tas notiek ar draudzi mūsu dienās! Katoļu baznīca, kā mēs ieraudzījām vakar vakarā, ņem maksu par novennām, ņem maksu par lūgšanām un ņem maksu par visu. Tas ir gandrīz tas pats, un tā jau notiek arī ar katoļu baznīcas meitām, kas ir protestanti. Tas viss ir naudas dēļ. Lūk, kur krita Jūda, lūk, kur krita viņš, un, lūk, kur krit protestanti.

¹⁹⁵ Skatieties, viņš jāļ uz bāla zirga, kad viņš parādās savā izbraucienā, šajā pēdējā izbraucienā. Šeit viņš jāļ pēdējo reizi. Taču tas nav mūsu laikā. Tas būs nākotnē. Tas ir Zimogs, paredzējums. Jo, redziet, Draudze jau būs aizgājusi augšā, kad tas notiks. Kad Kristus parādisies šeit uz zemes kā—kā—kā. . . Parādās šis tips un kļūst par pilnīgu, pilnīgu velnu; no antikrista līdz pat viltus pravietim, pēc tam par zvēru, pašu velnu. Un viņš jāļ uz bāla zirga, kurš viss ir izkrāsots un sajaukts dažādās krāsās, lai būtu bāls un nāves krāsā.

¹⁹⁶ Taču, kad šeit uz zemes parādisies mūsu Kungs, Viņš jāļ uz sniegbalta zirga. Un Viņš būs pats istākais Imanuēls, Dieva Vārds, iemiesojies Cilvēkā. Saprotat? Lūk, cik liela starp viņiem ir atšķirība. Tāda ir šī atšķirība.

¹⁹⁷ Paskatieties, šis antikrists ir uz bāla zirga, tas ir krāsu sajaukums. Zirgs ir zvērs, kas simbolizē spēku. Viņa spēks ir pilnīgs sajaukums. Kāpēc? Tā ir politika, tie—tie ir valstu spēki, tie ir reliģiskie spēki, tie ir dēmoniskie spēki. Tie ir visvisādi kopā samaisīti spēki, samaisīts, bāls zirgs. Viņam ir visvisādi spēki.

¹⁹⁸ Taču, kad atnāks Jēzus, Viņš ir uz viena neatšķaidītas krāsas zirga, Vārda. Āmen!

199 Tas otrs sajauc savas krāsas: sarkans, balts, melns; trīs krāsas vienā, pārstāvētas vienā. Un trīs spēki pārstāvēti vienā; baltais zirgs, melnais zirgs, sarkanais zirgs. Un trīs kroņi vienā. Saprotat? Protams.

200 Es pats esmu redzējis to kroni; stāvēju, lūk, *tādā* attālumā un skatījos uz to. Pieiet tam klāt es nevarēju, jo tas atradās aiz stikla. Tieši tā bija, tas stāvēja tur aiz lielas atslēgas, stendā: trīskāršais kronis. Tāpēc es zinu, ka tā ir taisnība. Hm. Tātad, tur viņš bija, ar trīskāršu kroni: Debesu, šķīstītavas un zemes vikārs.

201 Trīs kopā apvienoti spēki, redziet, visi sajaukti vienā krāsā, bālā. Tur visur runāja nāve; politiskie un—un reliģiskie, un—un dēmoniskie spēki, viss sajaukts kopā. Politika, viņš ir politikas ķēniņš, sātans. Gudrs! Ak! Protams. Nemaz nemēģiniet pārspēt viņu viltībā. Vienkārši—vienkārši uzticieties Tam Kungam. Tas arī viss.

202 Kā mēs to izskatījām jau agrāk. Visi gudrie, izglītotie un tamlīdzīgie nāca no tās otras līnijas. Vienkārši izpētiet to cauri Rakstiem, noskaidrojiet, vai tā tas ir. Izpētiet Kaina bērnus un paskatieties, par ko viņi kļuva. Pēc tam izpētiet Seta bērnus un paskatieties, kas viņi bija. Nav tā, ka es atbalstu analfabētismu, it nemaz. Nē, kungī. Tomēr, ja paskatīties uz jebkuru cilvēku Bibēlē, ļoti reti . . .

203 Bija viens, kuru sauca Pāvils, viņš bija gudrs vīrs, bet viņš sacīja, ka viņam vajadzēja aizmirst visu, ko viņš zināja, lai iepazītu Kristu. Viņš sacīja: “Es nekad nenācu pie jums ar viltīgiem cilvēciskās gudrības vārdiem, bet es nācu pie jums Kristus augšāmcelšanās Spēkā.” Pareizi, Svētā Gara Spēks!

204 Paskatieties uz pārējiem. Daži nespēja pat labo no kreisās rokas atšķirt. Un—un, ak, caurskatiet praviešu periodu, un no kurienes viņi nāca, un tā tālāk. Vai saprotat, ko es ar to domāju?

205 Redziet, viņi ir gudri, intelektuāli un gudri. Gudrība ir tieši tas, kas aizved tevi prom no Dieva.

206 Viņam bija trīs varas jeb trīs—trīs jomas: pār zemi, Debesīm un šķīstītavu.

207 Viņš pats ir trīsvienība. No tā viņš sastāv. Un viņš jābūt trīsvienībā. Viņa spēks ir trīsvienībā. Viņa kronis ir trīsvienībā. Viņa zirgs ir trīsvienībā. Lūk, kas viņš ir, trīsvienība; trīsvienības spēks, trīsvienības kronis, trīsvienības zirgs (jāj); tie ir viņa amati, atkal četri, redzat, atkal četri. Labi.

208 Ja jau tās ir viņa kalpošanas trīs stadijas, tātad tā ir viena un tā pati persona, iemiesojies sātans. Trīs stadijas kalpo—. . . antikrists, viltus ievietis un zvērs. Tās trīs ir prototipā jeb līdzībā, saprotiet. Ir trīs prototipi, šeit, kas parāda viņu.

209 Dievs, Dievs arī atklāj Sevi ūdeni, Asinis un Garā; ar Dieva Vārdu padara kristieti par Dieva dēlu. Saprotat? Bet no *šiem* trīs

spēkiem var atpazīt velnu. Redzat? Ak, šis šeit ir ūdens, Asinis un Gars, tas ir no Dieva. Bet *tā* ir politika, reliģija un demoniskais spēks, sajaukti kopā, parāda, ka tas ir velns.

²¹⁰ Pirmajā reizē Kristus atnāk kā mirstīgais. Pavisam kopā Viņš atnāk trīs reizes. Kristus ir trijniekos. Saprotat? (Paskatieties, kā tas otrs atnāk; viņš ir četrniekos.) Paskatieties uz Kristu. Pirmajā Atnākšanas reizē Viņš atnāca kā mirstīgais, lai izlietu Asinis un nomirtu. Pareizi? Tā ir Viņa pirmā atnākšana. Otrā Atnākšana ir Aizraušana; mēs satiksim Viņu debesis, nemirstīgu. Sava trešajā atnākšanā, Viņš ir iemiesojies Dievs. Āmen! Dievs, Imanuēls, lai valdītu uz zemes! Pareizi, tikai trīs.

²¹¹ Ceturtā jātnieka stadija, skatieties. Šī jātnieka ceturtā stadija ir nosaukta par Nāvi. Nāve nozīmē “Mūžīga nošķiršana no Dieva”. Lūk, ko nozīmē nāve, būt Mūžīgi nošķirtam no Dieva.

²¹² Lūk, ja mēs esam izskaitļojuši šo tipu, klase, ja mēs esam parādījuši Bibelē, kas šis tips ir, un mēs pat izskatījām tos kalnus, to vietu un visu pārējo, visos sīkumos, no visām pusēm. Un tagad ērglis viņu nosauc par “Nāvi”. Lūk, kā Viņš viņu nosauc. Lūk, neaizmirstiet, nāve ir mūžīga nošķiršana.

²¹³ Atcerieties, svētie nenomirst. Viņi aizmie, nevis nomirst. “Kas Manus Vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir Mūžīgā Dzīvība.” Tā tas ir. “Tas nenāk tiesā; bet ir pārgājis no nāves uz Dzīvību. Es esmu Augšāmcelšanās un Dzīvība,” sacīja Jēzus. “Kas Man tic, dzivos, arī ja viņš mirs. Un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam.” Vai Lācars ir miris? “Viņš ir aizmidzis.”

²¹⁴ “Nebaidies, meitene nav mirusi, bet guļ.” Viņi nicinoši izsmēja Viņu. Pareizi? Ak vai! Redziet, svētie nemirst.

²¹⁵ Atdalīšana no Dieva, lūk, kas ir nāve, Mūžīgā nāve. Bet šis tips ir nosaukts vārdā “Nāve”, tāpēc turieties no viņa pa gabalu. Kas viņš ir? Organizācija, organizēta sistēma; pirmā organizētā draudze numur viens, un, kad viņš pārņēma Konstantīna izpratni Nikejas Padome.

²¹⁶ Vakar vakarā mēs izskatījām tās sievietes un parādījām, ka Ieva, pirmā līgava, pirms pie viņas atnāca viņas virs, viņa krita, tāpēc ka apšaubīja Dieva Vārdu Ēdenē. Garīgā Kristus līgava, kura piedzima Vasarsvētku Dienā, pirms Viņš pie viņas atnāca, kas notika? Viņa krita Romā. Kā? Pazaudēja savu Vārda nevainību dogmu dēļ. Āmen. Ak vai!

²¹⁷ Es—es—es jūtu, kā pār mani atkal nonāk stimulācija, tieši tā, aizdomājos par . . . Ne jau tāpēc, lai uzvestos kā prātā jucis. Ne jau to es domāju. Taču es vienkārši . . . Jūs neaptverat, ko tas mani dara. Es esmu tajā jau četras dienas. Vienkārši . . . un vienkārši man kaut kas ir jāpasaka, lai es it kā atkal sajostos kā cilvēks. Jūs saprotat, ko es gribu pateikt. Jā. Viss ir kārtībā. Sāc šādi runāt un redzi, kā visapkārt sāk rasties vizijas. Tā tas ir.

Saprotiet, tieši tāpēc es kaut ko pasaku, lai atkal atjēgtos un it kā sapurinātos. Saprotat?

218 Vai jūs esat pievērsuši uzmanību, kad es vadu atpazīšanas rindu? Es pateikšu kaut ko, no kā cilvēki sāk smieties; pēc tam es pateikšu kaut ko, kas liks cilvēkiem raudāt; pēc tam es pateikšu kaut ko, no kā viņi sadusmosies. Man kaut kas ir parādīts. Un es pateikšu to, lai redzētu reakciju, un pēc tam skatos, kāda veida gaisma ir pār cilvēkiem un kas notiek. Tad es zinu, kur tas ir, un es zinu, vai Viņš aicina, vai nē. Ja tas nav. . . Ja tur sēž istcīgais, viss ir kārtībā. Tad izsauc viņu, saki: “Tu esi *Tāds un tāds*.” Redziet.

219 Un, kad tu pazemojies, Gars sāk dot svaidījumu, tad sāk redzēt, kā no visurienes nāk šie uzliesmojumi, saprotiet, lūk, šādi, visur, pa visu auditoriju. Tieši tāpēc es kaut ko saku, it kā sāku no sākuma, visu sāku no jauna, saprotiet.

220 Kopš pagājušās svētdienas es vienkārši sēžu istabā, tikai lūdzos, tas arī viss, būdams zem svaidījuma. Un es zinu, ka Tas viss ir pareizi. Ja jūs ticat Dievam, es zinu, ka jūs ticat, tad pagaidiet vien, kas notiks nedēļas beigās. Hm-hm. Saprotat? Saprotat? Nu, labi. Saprotat?

221 Un tā, *nāve* nozīmē “Mūžīga atdalīšana no Dieva”. Un neaizmirstiet, svētie nemirst.

222 Atcerieties, viņa ligavai tika dots bāls zirgs. . . tas ir, šim jātniekam tika dots bāls zirgs, uz kura viņš devās uz priekšu. Viņam tika dots šis—šis bālais zirgs, uz kura viņš jāja. Un viņš jāja uz šī bālā nāves zirga. Un tā, mēs zinām, kas tas bija. Mēs zinām, kas tā bija par draudzi.

223 Un atcerieties no vakardienas, viņa bija ne tikai “netikle”, bet viņa bija “netikļu māte”.

224 Un mēs redzam, ka viņa kļuva par netikli, par tādu sievieti, par tādas kategorijas sievieti. Es vienkārši. . . Tas ir tāds smags vārds, lai lietotu to jauktas auditorijas vidū. Taču tā saka Bībele, redziet. Lūk, mēs saprotam, ka tā—tā ir sieviete, kura dzīvo neuzticīgi savam laulības solījumam. Un, redziet, viņa it kā ir, dēvē sevi, sauc sevi par “Debesu Ķēniņieni”. (Bet tas nozīmē būt Dieva Ligavai. Dievs ir Kristus.) Un mēs redzam, ka viņa piekopi netiklību, un viņa liek dzīvot netiklībā zemes ķēniņiem un visiem bagātņiekiem, un ievērojamiem cilvēkiem. Viņai seko visa zeme. Saprotat?

225 Un pēc tam mēs redzam, ka viņa ir dzemdējusi meitas, un tās bija netikles. Netikle vai prostitūta, tas ir viens un tas pats; ārlaulības sakari, netiklība, ļaunums, laulības pārkāpšana, pārkāpj. Ko tad viņi izdaria? Organizējās, izveidoja sistēmu, mācīja cilvēciskās sistēmas, pentakosti un viss pārējais bars!

226 Lūk, vasarsvētku draudzes, tikai nebāziet tagad savu—savu sirdsapziņu pagrabā. Atļaujiet man jums kaut ko pateikt.

Paskatīsimies tam tieši sejā. Mēs jau esam pārāk tālu aizgājuši, lai vēl viens ar otru liekuļotu. Paklausieties.

227 Mēs dzīvojam Lāodikejas Draudzes Periodā. Bet tas bija visnozēlojamākais draudzes periods no visiem pārējiem, remdens, un vienīgais, kurā Kristus atradās ārpusē, cenšoties tik atpakaļ iekšā. Tas bija tad, kad parādījās pentakostu vēstījums, sacīja: “Es esmu bagāts!” Nu, sākumā tu bijī nabags. Tagad tu patiešām esi kļuvis bagāts, saprotiet. “Man nevajag nenieka!” Un—un, ak, kāds tu bijī!

228 Viņš sacīja: “Tu esi kails, nelaimīgs, akls, nabags, nožēlojams un pat nezīni to.”

229 Lūk, ja cilvēks tur uz ielas būtu kails un to zinātu, nu, tad viņš mēģinātu kaut kā to izlabot. Taču, kad viņš—kad viņš to nezina un negrib nevienā klausīties, tad viņš ir sliktā stāvoklī. Lai Dievs ir viņam žēlīgs. Pareizi. Pievērsiet uzmanību. Ak vai!

230 Lūk, atcerieties, šim antikristam, tā kā viņš ir virietis, viņa līgavai, kas ir viņa draudze, “bija dots laiks atgriezties no grēkiem, bet viņa to neizdarīja”, tajā draudzes periodā, Tiatīrā. Vai jūs to atceraties? Vai varat . . . ?

231 Nu ko, uz mazu britiņu atkārtosim to. Nebūs nekas slikts, ja mēs uz mazu britiņu to vēlreiz izskatīsim. Tikai uz britiņu atgriezīsimies uz 2. nodaļu. Mēs vienkārši to izlasīsim, 2. nodaļu no . . . lūk, Tiatīra. Tagad klausieties uzmanīgi, patiešām ātri. Ak, mums jau tūlīt jābeidz, bet mēs vēl neesam sākuši. Taču skatieties, Tiatīra. Lūk, un tas sākas no 2. nodaļas 18. pantā.

. . . un Tiatīras draudzes eņģelim (tas ir vēstnesis) raksti; Tā saka Dieva Dēls, kam acis ir kā uguns liesma . . . un kam kājas līdzīgas mirdzošam varam;

Es zinu tavus darbus un tavu mīlestību, un tavu kalpošanu, un tavu ticību . . . tavu pacietību un darbus; un ka tavi ir lielāki . . . un ka pēdējie darbi ir lielāki nekā pirmie.

Bet Man ir pret tevi tas, ka tu ļauj vaļu sievietei Jezabelei . . .

232 Te nu tas ir. Jūs zināt viņu, kas ir teikts Bibelē. Viņa bija Ahaba sieva. Un šeit ir tā sieviete, draudze, Jezabele, viltus pravieša sieva, kurš it kā skaitās ista Dieva pravietis, pāvests; pareizi, ista pravietis un viņa sieva, Jezabele. Lūk, Ahabs it kā bija ista jūds, bet viņš bija nelietis, jūs to zināt, jo viņa sieva veda viņu savā saitē, kā vien gribēja. Mēs redzam, ka Jezabele ar savu naudu ved viņus, kā vien grib.

. . . kas saucas par pravieti (vai sapratāt?), mācīt un . . . apspiest manus kalpus (redziet, šī Jezabeles mācība pārņēma visu valsti) piekopt netiklību un . . . ēst elku upurus.

... *Es devu viņai laiku atgriezties (redzat?), no viņas netiklībām; bet viņa neatgriezās.*

233 Paklausieties šo nākamo pantu.

... *Es metīšu viņu gultā (tā ir elle) un tos, kas ar viņu piekopuši netiklību, lielās bēdās... (Viņi ieiet Lielo Bēdu periodā. Šeit nav runa par Draudzi)... ja tie neatgriezīsies no viņas darbiem.*

234 Tagad klausieties uzmanīgi.

... *Es nonāvēšu viņas bērnus (viņas netikles) ar nāvi (ar garīgo nāvi);...*

235 Vai jūs tam ticat? Tā saka Vārds. “Es viņus nogalināšu ar nāvi.” Un, ja viņas tiek nogalinātas, tad viņas ir Mūžīgi atdalītas. Nu, labi. Atcerieties, Viņš deva viņai laiku nožēlot.

236 Tiatīras Periods bija tumšie viduslaiki. Tumšā zirga jātnieks jāja tani laikā, kad bija jāmaksā par visām mesām un visu pārējo, un par lūgšanām, un—un novennām, un tā tālāk. Vai tagad redzat viņa melno zirgu, pēc tam, kad viņš atteicās atgriezties no grieķiem Tiatīrā (kā?), viņš pārsēdās no melnā zirga un jāj uz bālā zirga, nāves, savai pēdējai kalpošanai.

237 Lūk, šeit es varbūt jūs nedaudz sapurināšu kā individuus. Noraidīt Dievu, noraidīt Dieva aicinājumu, reiz jūs to izdarīsiet pēdējo reizi. Un tieši tāpat, kā notika ar to draudzi, tās būs beigas. Dieva pacietībai pret cilvēku kaut kad pienāks gals. Saprotat?

238 Un, kad viņa no Tā atteicās un atteicās To pieņemt, tad viņa izmainījās un devās... Un tagad viņai ir vārds “Nāve”, atdališana. Dievs pateica: “Es paņēmu pat viņas bērnus, protestantus, un ikvienu no tiem nonāvēšu ar Mūžīgu atdališanu.” Te nu tas ir, Tiatīras Periods, tumšais periods. Tagad viņa melnais zirgs paliek par nāvi, lai istenotu viņa pēdējo kalpošanu.

239 Vai redzat, cik ļoti draudzes periodi saplūst kopā ar Zimogiem? Vienkārši nevainojami. Un mēs zinām, ka Tas ir pareizi. Svētais Gars nekad nekļūdās. Viņš dāvāja mums varenu apstiprinājumu tajā pēdējā reizē, kad mēs beidzām ar tiem draudzes periodiem, jūs zināt.

240 Redziet milestības pilno Dieva pacietību! Pirms Viņš nodeva viņu tiesai, Viņš deva viņai iespēju atgriezties. Un es runāju to Tā Kunga Vārdā: Viņš deva tādu pašu iespēju protestantu draudzei, bet viņa nenožēlos. Vēstījums ir nodārdējis visur, taču viņa to neizdaris. Viņai būs savas dogmas un ticības mācības, lai kā tu arī necenstos To paskaidrot.

241 Kā es sacīju nesen Čikāgā, kur kalpotāju bija vairāk nekā šeit sēdošo cilvēku! Viņi mani tur bija iespieduši stūri attiecībā uz Mācību, čūskas sēklu un visu pārējo. Es sacīju: “Lai kāds no

jums paņem savu Bibli, atnāk šurp un nostājas man blakus.”
Bet neviens neko neteica.

242 Tomijs Hiks sacīja: “Es—es nekad To šādi nebiju dzirdējis, brāli Branham. Man vajag trissimt lentes ar to ierakstu. Es izsūtišu tos visiem maniem kalpotājiem.”

243 Tur bija kādi piecdesmit vai septiņdesmit pieci, kas sacīja: “Es atbraukšu turp pārkristīties.” Vai viņi atbrauca? Neviens no viņiem. Kāpēc? Viņš dod viņiem laiku atgriezties! Un Viņš nodos viņas bērņus nāvē, garīgajā nāvē.

244 Mēs tam pieskarsimies rītvakar, ja Tas Kungs gribēs, vai sestdienas vakarā, par tām Mocībām, kas atnāks. Redzēsiet, kas tad notiks.

245 Tāpat kā Viņš deva Ēģiptei, Viņš deva Ēģiptei laiku nožēlot. Un kas bija šī pēdējā mocība? Tā bija nāve.

246 Tā ir pēdējā mocība, kas ir nonākusi pār vasarsvētku draudzi, tā ir garīgā nāve. Viņa ir mirusi. Tas ir teikts Tā Kunga Vārdā. Viņa ir garīgi mirusi. Viņš deva viņai laiku nožēlot, taču viņa To noraidīja. Tagad viņa ir mirusi. Viņa vairs nekad neuzcelsies.

247 Un tie cilvēki, kuri cenšas tur ieviest bīskapus un priesterus, un pārējo, un sauc viņus: “Svētais Tēvs *Tāds un tāds*”. Nu, viņiem par sevi būtu jākaunas! Cik gan akls cilvēks var kļūt? Vai tad Jēzus nesaka, ka šī guļošā jaunava atnāca nopirkt Eļļu, bet viņa To nedabūja?

248 Visi, jūs dzirdat, kā cilvēki saka: “Es saņēmu Svēto Garu. Es runāju mēlēs.” Bet uz šādu draudzi viņiem nu nemaz negribas nākt. “Ak, zīniet, es nedomāju, ka man vajadzētu iet uz tādu vietu.” Un vēl sakāt, ka jums ir Svētais Gars?

249 Bet jūs gribat savas piedienības formas. Jūs gribat palikt Bābelē, bet vienlaicīgi izbaudīt Debesu svētības. Jums ir jāizdara sava izvēle. Tu nevari palikt tur pasaulē un vienlaicīgi kalpot Dievam. Jēzus sacīja, ka nevar kalpot Dievam un mamonai. Tāpēc, ja tu neceri. . .

250 Ja tu patiešām esi glābts, tad tu izbaudīsi sanāksmes, kurās Svētais Gars apstiprina Sevi un rāda, ka Dieva Vārds tāds ir.

251 Kāds sacīja: “Tie cilvēki ir pārāk trokšņaini. Tas padara mani nervozu.” Tu ne tā vien nervozēsi, ja tiks Debesis. Iedomājieties vien, kad viņi visi Tur būs, kā tad tas izskatīsies? Ak vai! Kā gan Tas Kungs vēlas iegūt. . .

252 Viņš ir lēnprātīgs, kāds Viņš bija Noasa dienās. Viņš ļoti centās. Viņš ilgi pacieta, simtu divdesmit gadus, lai viņi nožēlotu. Viņi to nenožēloja.

253 Ēģiptes laikā Viņš sūtīja mocības un visu pārējo. Taču viņi nenožēloja.

Viņš atsūtīja Jāni. Viņi neatgriezās.

254 Viņš sūtīja Jēzu nāvē, lai izglābtu visu to grupu, kas dzirdēs Vārdu.

255 Un tagad, pēdējās dienās, Viņš vēlreiz ir apsolijs, ka Viņš sūtīs Vēstījumu, lai izsauktu Ligavu un atjaunotu oriģinālo Ticību atpakaļ pie Tā, atpakaļ pie Vārda, bet viņi To nepieņems; viņi ir tik ļoti dogmatiski savās dogmās un ticības mācībās, ka viņi To negrib. Ak, viņi domā, ja viņiem būtu . . . ja nonāktu eņģelis, taču Dievs tā nedara.

256 Viņš paņem kādu nezinošu un stulbu, kādu, kas tā isti pat ābeci nezina vai—vai vēl kaut ko. Un vēl Viņš paņem tādu cilvēku, jo Viņš var paņemt to, kas nav nekas, un tad darboties caur to. Kamēr vien kāds domā, ka viņš ir kaut kas, tad ar viņu neviens neko nevar izdarīt. Tā Viņš ir darījis vienmēr. Tev ir jāklūst par neko, lai kļūtu par kaut ko pie Dieva. Ak vai!

257 Paskatieties, kaut arī: “Viņš deva viņai laiku atgriezties, tomēr viņa to neizdara.”

258 Viņš atkal ir devis laiku; tomēr viņa neatgrieziesies. Tas, ka viņa to noraida, padara viņu, tas ir, viņas atraidījums atver sātānam ideālu ieeju, pa kuru ienākt viņā un iemiesoties. Tā tas ir. Iemiesoties viņā, jo viņa atraidīja Vārdu. Un tieši par to kļūst protestantu draudze, par netiklī, jo viņa noraida Dieva Vārda apstiprināto Patiesību, un tas dod velnam vietu ienākt un iemiesoties. Un viņš izveidos zvēra tēlu, viņi taču jau apvienojas, tieši šajā laikā, un notiek tieši tā, kā Viņš to pateica. Tā tas ir. Āmen.

259 Ja man būtu izglītība, es varētu To izskaidrot. Man nav nekādas izglītības. Es vienkārši ceru, ka Svētais Gars jums To atklās. Un Viņš atvērs tiem, kas . . . Pareizi. Viņš to izdaris. Jā. Skatieties.

260 Paskatieties, kā, ko viņa šeit izdara. Viņa atraidīja Dieva Vēstījumu, kas bija dots, lai viņa atgrieztos. Viņa sāka kā antikrists, tieši tāda viņa bija. Viņa kļuva par viltus pravieti, par iemiesotu velnu, un viņa to darīja ar savu viltus mācību. Taču, neskatoties uz to visu, Dievs deva viņai laiku atgriezties, centās viņu pārliecināt.

261 Vai redzat, kāda pacietība? Kāda brīnišķīga mīlestība! Tādai mīlestībai nekas nevar lidzināties! Paskatieties uz tiem, kuri pat spļāva Viņam sejā un tā tālāk, Viņš tiem piedeva. Tas ir Dievs, saprotiet. Ne . . .

262 Noraida Dieva Vēstījumu! Paskatieties, viņai tika prasīts nožēlot un atgriezties turp, no kurienes viņa nokrita.

263 Un no kurienes viņa nokrita? No Vārda. Jā. No kā atkrita Ieva? [Sanāksme saka: “No Vārda.”—Tulk.] No Vārda! No kā atkrita konfesija? [“No Vārda.”] Lūk, lūdzu. Saprotat? Citādāk nevar būt. Katru reizi atgriežas tieši pie Vārda, tieši pie Vārda.

Saprotat? Bet viņi ielien sistēmā, kas viņus attālina no Vārda, kas viņu dzen prom no Vārda, nevis pie Vārda. Pievērsiet uzmanību.

²⁶⁴ Paskatieties, viņai tika dots laiks nožēlot un atgriezties. *Nožēlot* nozīmē “atgriezties atpakaļ, pagriezties pretējā virzienā”. *Nožēlot*, “atgriezties atpakaļ”. Un viņai bija dots laiks atgriezties tur, kur . . .

²⁶⁵ Lūk, neaizmirstiet, viņa bija oriģinālā vasarsvētku Draudze, pār kuru Vasarsvētku Dienā tika izliets Svētais Gars. Cik daudzi Bībeles studenti to zina? Protams, viņa bija. Vai redzat, no kurienes viņa aizgāja? Viņa atkrita no Vārda un pieņēma dogmas. Viņa cerēja . . . Svētā Gara vietā viņa sagribēja svēto cilvēku, “doktoru LL., Ph., Q.U.” un pēc tam padarīja viņu par pāvestu. Saprotat? Protams. Taču viņa, tieši to viņa gribēja, lai kāds lūgtos viņas vietā. Kāds . . . Viņa tikai maksā savu naudu, un tas ir viss, kas viņai ir jādara. Saprotat?

²⁶⁶ Lūk, tieši tas pats notiek šodien. Kamēr vien viņiem ir vieta uz baznīcas sola, kur apsēsties, un ielikt prāvu summu ziedojumu traukā, ar to pilnībā pietiek. Viņi ir tās draudzes locekļi. Neko citu viņiem par To nestāstiet; viņi negrib to zināt. Tās ir viņas meitas.

²⁶⁷ Un tā, no kurienes viņa nokrita? No oriģinālā apustuļu un praviešu Vārda. Lūk, no kā viņa atkrita. Lūk, no kā atkrita protestanti.

²⁶⁸ Nožēlojiet grēkus! Atgriezties! Pagriezties atpakaļ, kamēr nav par vēlu. Vēl nav par vēlu. Vienā no šim dienām Jērs atstās Savu vietu, un tad viss būs beidzies. Tas pats tagad tiek prasīts no viņas meitām, pirms viņas tiks notiesātas kopā ar viņu, “atgriezties atpakaļ”.

²⁶⁹ Lūk, pēdējais Vēstījums, ko viņi saņem, ir, kad šis pravietis, par kuru es runāju . . . Es esmu par To izlasījis daudzas grāmatas. Un es zinu, ka isti, labi, saprātīgi, garīgi domājoši viri zina, ka Tam ir jāatnāk. Viņi to zina. Viņi zina, ka Tas notiks, saprotiet. Viņi . . . Bet problēma ir tajā, ka viņi to vien saka: “Tas mums ir vajadzīgs. Tas notiks,” taču, kad Tas atnāks, tas būs tik neicils, ka viņi droši vien To neievēros tieši tāpat, kā viņi izdarīja citās reizēs. Tā tas ir. Cilvēki par To rakstis un tā tālāk, sakot: “O, jā, Tas ir vajadzīgs,” un pēc tam, ja tas tiek parādīts taisni viņiem zem deguna, viņi vienkārši dara kā darijuši, saprotiet. Tā taču ir bijis vienmēr.

²⁷⁰ Tagad skatieties, oriģinālais Vārds. Viņi- . . . viņi . . . Viņai vajag nožēlot, atgriezties, tāpēc viņas meitas ir aicinātas. Lai tiktu . . . viņas tiks tiesātas un iemestas tajā pašā gultā, un nonāvētas līdz ar viņu. Viņām ir izteikts aicinājums atgriezties atpakaļ pie oriģinālā Vārda, atgriezties pie apustuliskās Mācības. Taču viņas ir tā saistītas ar savām ticības mācībām un pārējo, ka viņas to nedarīs. Viņi tikai uzjautrinās par To.

271 Ko viņas izdaris pēc tam? Galu galā viņas izveidos zvēra tēlu, vēl vienu varu; ievērojiet, un izturēsies pret Jēra Ligavu tāpat, kā viņa darija Atklāsmes grāmatā 13:14. Tieši tā viņas dara, vienkārši vajā, tas ir tieši tas pats. Draudzes smejas par patieso Kristus Ligavu tieši tāpat, kā to vienmēr ir darijusi Roma. Pilnīgi precīzi. Tieši tā. Izturas pret isto Jēra Ligavu tieši tāpat, kā viņa darija Atklāsmes 13:14.

272 Tagad ievērojiet. Mēs redzam, ka caur Dieva apsolījuma Vārdu Viņš—Viņš nonāvēs viņas bērnus, konfesijas, viņas meitas, ar garīgo nāvi. Lūk, tā ir Atklāsmes 2:22. Neaizmirstiet to. Nonāvēt nozīmē nodot nāvei. Bet *nāve* ir “Mūžīga atdalīšana no Dieva Klātbūtnes”. Aizdomājieties par to, draugi. Aizdomājieties par to. Nekad nepaļaujieties uz nekādām cilvēciskām ticības mācībām. Turieties pa gabalu no visa, kas ir pretrunā Vārdam.

273 Tagad skatieties, skatieties šeit Bibelē. Tur bija teikts, ka viņa vārds bija Elle, un . . . es gribēju teikt:

. . . viņa vārds bija *Nāve*, un *viņam sekoja elle*.

274 Lūk, elle vienmēr seko nāvei, fiziskā ziņā. Kad nomirst fiziskais cilvēks, viņam seko elle; tas ir kaps, pazemes valstība, saprotiet, tas ir fiziskajā ziņā. Taču garīgajā ziņā tā ir Uguns Jūra, saprotiet, skaidrs, tā ir Mūžīga atdalīšana, kur viņi tiks sadedzināti.

275 Un—un Maleahijas 4. nodaļā ir teikts: “No viņiem nepaliks pāri pat ne rugāji vai zari, vispār nekas.” Tieši tādā veidā zeme atkal attīrīsies Tūkstošgadu Valstībai. Saprotat?

276 Vai jūs ievērojāt, ka vārds jātnieks ir “viņš”? Un “viņam” bija “viņa” rokā; “virietis”, viltus pravietis. Bet viņa ligava ir nosaukta par draudzi, “viņa”, Jezabele. Ahabs; Jezabele. Ak, tas ir tik precīzi. Saprotat? Saprotat?

277 *Meitas* arī ir “sieviešu dzimtē”, bet tās neparko nepieņem vienu cilvēku kā galveno; protestanti, taču savas mācības pamatprincipos tās joprojām ir netikles, konfesija, sistēmas. Tas taču . . . Tieši tā ir sacīts.

278 Skatieties. Kur tas viss virzās? Nu, mums droši vien ir palikušas vēl tikai kādas divpadsmit vai četrpadsmit minūtes. Paskatieties, kurp tas viss virzās. Kas tas ir? Tas atgriežas pie tā, kā tas bija, un sākās Debesis. Tas virzās uz pēdējā laika kauju.

279 Pirmā lieta, kas notika Debesīs, bija kauja. Lucifers tika izraidīts un atnāca uz zemi. Tad viņš apgānīja Ēdeni; un kopš tā laika viņš visu apgāna. Un tā, šī kauja Debesīs kļūst par kauju uz zemes; un tai ir jābeidzas uz zemes kaujā, kas notiks pēdējā laikā, kas tiek saukta par Harmagedonu. Lūk, to zina ikviens. Šī kauja sākās svētajās Debesīs, un viņi to izraidīja. Mihaēls un Viņa eņģeļi viņu uzvarēja, un viņš tika izdzīts. Un, kad tas

notika, viņi nolaidās tieši Ēdenē, un kopš tā brīža sākās kauja šeit lejā. Tikās. . .

²⁸⁰ Dievs Savus bērnus bija nolīcis aiz Sava Vārda apsardzības. Bet Ieva izbāza ārā savu kaklu, sacīja: “Es domāju, ka tev varbūt ir taisnība.” Un ar to viss sākās. Un kopš tā laika tas turpinās. Pēc tam nonāca Dievs, un tagad Viņam ir. . . Viņš nonāca, lai izpirktu tos, kuri atnāks.

²⁸¹ Kā es sacīju, Dievs ir kā liels celtniecības darbu vadītājs. Viņš izvieto uz zemes visu Savu materiālu, un pēc tam Viņš ceļ Savas celtnes. Lūk, atcerieties, pirms vēl uz zemes uzradās sēklas grauds, pirms vēl saules stari apspīdēja zemi, tavs ķermenis jau bija zemē, jo jūs esat zemes pišļi. Saprotat? Tā tas ir. Dievs ir celtniecības Vadītājs.

²⁸² Lūk, tas, kā Viņš to bija nolēmis darīt, bija pieliekties un paņemt (tāpat kā Viņš izdaria ar Ādamu) nedaudz kalcija, potaša un kosmiskās gaismas, un: “Fjū!” Sacīja: “Lūk, vēl viens Mans dēls.” Saprotat? Pēc tam Viņš paņemtū vēl nedaudz, un: “Fjū!” “Lūk, vēl viens.”

²⁸³ Bet ko izdaria Ieva? Viņa samaitāja šo metodi. Un viņa radija bērnus caur dzimumaktu, un tad ienāca nāve.

²⁸⁴ Un tā, ko dara Dievs? Viņam ir noteikts skaits sēklu cauri visiem laikiem, kas ir iepriekšnolemtas; noteikts skaits iepriekšnolemto. Un tad, laika beigās, Viņš neteiks: “Ieva, dzemdē vēl vienu bērnu.” Viņš (“Fjū!”) pasauks, un es atsaukšos. Tas arī viss. Tieši tā. Tur jau tā lieta. Kad būs ievests tas pēdējais, tad viss.

²⁸⁵ Un tā, kauja sākās Debesīs. Tā būs pabeigta uz zemes Harmagedona veidā.

²⁸⁶ Tagad pavērosim un paskatīsimies, kā tas atklājas. Un varbūt mēs to spēsim atklāt. Lai Tas Kungs palīdz mums to izdarīt tieši tagad. Paskatieties, kā tas viss atšķetinās.

²⁸⁷ Noslēpumainais jātnieks, tagad skatieties, ko viņš dara; “sacēlās”, atteicās nožēlot un atgriezties pie oriģinālā Asins Vārda. Vārds kļuva par Asinīm un miesu. Saprotat? Viņš atteicās pie Tā atgriezties. Viņš ir antikrists! Patiesā Vārda Ligava ir pret- . . . viņš ir pret patieso Vārda Ligavu. Ņem pats savu ligavu! Viņš pretojas šai patiesajai Ligavai. Un viņš ņem pats savu ligavu un atved to pie sevis ar reliģijas palīdzību, kas tiek saukta par ticības mācībām un dogmām. Saprotat? Un tagad, redzot šo svēto Ligavu, viņš ir pret Viņu. Bet viņš izveido pats savu ligavu, sauktu par antikristu, caur antikrista mācību, kas ir pretrunā Kristum. Vai redzat, cik viņš ir viltīgs? Un tagad, tā vietā, lai valdītu mīlestības vienotība, pielūgsme zem Asinīm, viņš ir izveidojis konfesiju. Vārda vietā viņš ir pieņēmis ticības mācības, dogmas un tā tālāk.

²⁸⁸ Bet protestanti tik apgalvo: “Apustuļu Ticības Apliecinājums.” Es gribu, lai jūs atrodiēt kaut vienu vārdu par to Bibelē. Apustuļi, tādas lietas kā Apustuļu Ticības Apliecinājums Bibelē nav.

²⁸⁹ Kā jau es nesen sacīju šeit, vai vēl kaut kur. Ja apustuļiem arī bija kāds ticības apliecinājums, tad tas ir Apustuļu Darbu grāmatā 2:38. Tieši tā, cik man zināms, nekā cita viņiem nebija. Tieši uz to viņi aicināja ikvienu. Kad viņš atrada dažus, kas izskatījās pēc kristiešiem, viņš tiem jautāja: “Vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kopš jūs noticējāt?”

Atbildēja: “Mēs pat nezinām, vai ir . . .”

Saciņa: “Kā tad jūs bijāt kristīti?”

²⁹⁰ Lūk, būt kristītam Jēzus Vārdā, precīzāk, mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā, tas, tas ir ļoti pareizi, taču ar to viss nebeidzas. Nē, ser. Tu vari būt šādi kristīts piecdesmit reizes, un no tā nebūs nekāda labuma, ja tavu sirdi nepārmainīs Svētais Gars. Visām tām lietām ir jābūt kopā. Ievērojiet, tas—tas ir Kristus!

²⁹¹ Antikrists noraida patieso Ligavas Mācību, un tāpēc tagad viņš ņem pats savu ligavu un veido viņu ar paša ticības mācību. Viņš paņem pats savu ligavu un padara to par konfesiju! Viņa dzemdina citas konfesijas, kā rakstīts šajos Svētajos Rakstos; dzemdina meitas. Un viņa ne . . . Viņas kļūst tieši tādas kā viņu māte: miesīgas, pasaulīgas, konfesionālas; opozīcijā pret garīgo Ligavu, Vārdu.

²⁹² Viņi nesaka, ka viņi nepieder draudzei. Es runāju ar cilvēku no kādas konfesijas. “Protams, es piederu draudzei.” Vai tu esi kristietis? “Es taču piederu draudzei!” Tam ar To nav pilnīgi nekāda sakara! Viņi saka . . . Tu nepiederi Drau- . . . Tu, tu varbūt piederi tā saucamajai draudzei, saprotiet, piederi pie kādas tur draudzes. Tā nav Draudze. Tās visas nav Draudzes. Tās ir ložas, kur sanāk kopā cilvēki, un cilvēki kā “visi vienā maisā bāžami”.

²⁹³ Bet ir tikai viena Draudze, un tas ir noslēpumainais Kristus Ķermenis. Bet Tai tu nepievienojies. Tu Tajā piedzimsti.

²⁹⁴ Kā es vienmēr esmu sacījis, es jau piecdesmit trīs gadus esmu Branhamu ģimenē, taču es nekad tajā neesmu iestājies. Es tajā piedzimu. Saprotat?

²⁹⁵ Tagad skatieties. Tas ir vienkārši brīnišķīgs prototips. Es—es šeit . . . esmu pierakstījis Rakstu vietu, bet es . . . mums nav laika to izskatīt; kā Ēsavs un Jēkabs.

²⁹⁶ Lūk, Ēsavs bija reliģisks cilvēks, viņš neapgalvoja, ka viņš ir neticīgais, viņš ticēja tam pašam Dievam, kam ticēja Jēkabs, tam pašam Dievam, kam ticēja viņa tētis, taču viņš bija ista blēdis jeb, piedodiet par šo izteicienu, vienkārši, viņš vienkārši bija nelabs. Viņš—viņš bija, lūk, attiecībā uz tikumību, viņš patiesībā rīkojās tikumīgāk nekā Jēkabs. Taču, redziet, viņš nedomāja . . .

“Ak, kāds Tam sakars ar pirmsdzimtību?” Un viņš pārdeva savu pirmsdzimtību Jēkabam. Saprotat?

²⁹⁷ Taču Jēkabam, viņam nebija varenu lietu tāpat kā Ēsavam. Viņam nebija mantojuma, kā tam otram. Taču bija viena lieta, ko Jēkabs vēlējās, tā bija pirmsdzimtība. Viņu neuztrauca, kādā veidā viņš to iegūs; viņš grāsijās to iegūt. Un Dievs viņu augstu novērtēja.

²⁹⁸ Un tā, tieši tas pats šodien ir ar miesīgiem cilvēkiem, kuriem ir miesīgs prāts, pasaulīgi domājošiem. “Nu, es piederu valsts draudzei. Es piederu *šai* draudzei. Es piederu pie *tās*.” Tam ar To nav pilnīgi nekāda sakara, itin nekāda.

²⁹⁹ Skatieties, tagad sapulcina viņus uz sava jauktās krāsas zirga. Viņš sapulcina viņus kopā uz sava jauktās krāsas zirga, jo viņam ir politiskā vara.

³⁰⁰ Vai jūs neticat, ka viņam šī vara ir? Tad kā gan tika ievēlēts šis prezidents? Kā gan tas varēja notikt? Ak! Atnācām uz šejieni, meklēdami reliģijas brīvību; bet jūs, demokrātu bars, pārdodat savu pirmsdzimtību par politiku! Man nav. . . nekas pret Demokrātu partiju; viņi abi ir sapuvuši. Es runāju par kristietību. Bet jūs pārdodat savu pirmsdzimtību par demokrātu programmu, lai ieviestu kaut ko tādu. Kaunieties!

³⁰¹ Vai tad jūs neaptverat, ka šī valsts precīzi kopē Israēlu? Ko izdarija Izraēls? Viņi atnāca uz svešu zemi, izdzina tās iedzīvotājus un tos nonāvēja, ienāca un pārņēma to zemi. Tieši to mēs izdarījām; indiāņi. Tie ir vienīgie istie amerikāņi, mūsu draugi indiāņi.

³⁰² Un ko viņi izdarija pēc tam? Izraēlam bija daži vareni viri. Un pēkšņi. . . Viņiem bija Dāvids, un viņiem bija Salamans. Viņiem bija vareni viri. Bet galu galā viņiem tur parādījās atkritējs, Ahabs, kurš apprecēja Jezabeli, neticīgo.

³⁰³ Nu, tieši to izdarījām arī mēs. Mums bija Vašingtons un Linkolns, bet paskatieties, kas mums ir tagad. Un sliktākais tajā ir tas, ka viņš apprecējās, un pār viņu pilnībā dominēja Jezabele. Varbūt viņš ir tīri jauks puisis, bet visu noteiks tieši viņa. Un jūs to redzat tieši tagad, kā ienāk visa ģimene.

³⁰⁴ Bet ko man pateica Svētais Gars pirms kādiem trīsdesmit pieciem gadiem? Un visi jūs, veterāni, to zināt, par tām septiņām lietām, kurām ir jānotiek pirms beigām. Bet šī ir pēdējā, pirmspēdējā lieta, kurai ir jānotiek. Viss pārējais pilnībā sakrita, par tiem kariem un visu pārējo. Saprotat? Un tagad tā ir sievietes rokās, lai pārvaldītu šo valsti. Jezabele! Saprotat?

³⁰⁵ Taču atcerieties, Jezabeles laikā bija kāds, kurš skaidri pateica viņiem, kas ir kas. Saprotat?

³⁰⁶ Pulcēšanās, uz viņu jauktās krāsas zirga. Un, redziet, viņš apvieno to kopā, samaisītu ar ticības mācībām, konfesijām, cilvēciskām doktrinām. Vai tā ir taisnība? Protams, samaisīta

krāsa, šis pasaules mirušā, bālā zirga samaisītā krāsa! Lūk, tā tas ir. Šis samaisītās krāsas, kas redzamas bālajā, mirušajā un pasaulīga veidola zirgā, ak vai, vispār nekādu Vārda svēto Asiņu!

³⁰⁷ Un skatieties. No stūriem . . . “Viņi sapulcinās tos no visiem četriem zemes stūriem; sapulcina viņus uz Harmagedonu,” ir teikts Bibelē. Es cenšos atcerēties Rakstu vietas, kad es tās esmu šeit pierakstījis. Es tās nesaucu; bet tikai, kur tās ir pierakstītas, lai redzētu, kas tajās ir. “Sapulcina viņus kopā Tā Kunga Dieva ciņas lielajai dienai.” Skatieties. Un tā, uz šī sajauktās krāsas, pasaulīgā, slimīgi bālā zirga, tikai aizdomāieties par to; ziniet, tur nekā laba nav. Tagad paskatieties, no kurienes viņš viņus sapulcina: “No četriem zemes galiem”. Tagad viņi pulcējas beidzamajai konfrontācijai. Saskaņā ar Vārdu noslēdzošā konfrontācija būs “Harmagedonā”. Saprotat?

³⁰⁸ Uz bālā zirga, viņš jāz uz tā, ar uzrakstu “Nāve”, tas ir, uz viņa ir uzrakstīts vārds “Nāve”, antikrists! Ieklausieties. Antikrists, pirmā konfesija (tas ir neapstridami); ar savu Jezabeli, prostitūtu attiecībā pret Vārdu; kopā ar viņas meitām, protestantiem; pulcējas tagad kopā vienotībā!

³⁰⁹ Vai jūs dzirdējāt, ko nesen šeit runāja baptisti, zinājāt? Ha? “Ak, mēs viņiem nepievienosimies, bet mēs—mēs būsim draudzīgi un viņiem pieskaņosimies. Mums nav jāpievienojas viņu baznīcai, bet . . .” Te nu tas ir. Te nu tas ir, tieši tā, kā ir teikts Vārdā. Saprotat? Saprotat? Tā pati netikle, kas sākumā, saprotiet.

³¹⁰ Lūk, te nu viņi ir, apvienojas, virzās uz šo konfrontāciju, uz Harmagedonu, un jāz uz samaisītu krāsu zirga; viens zirgs balts, viens zirgs sarkans, viens zirgs melns. Trīs dažādi: politiskā—politiskā vara, garīgā vara, kuru kontrolē dēmoniskais spēks, kas ir antikrists. Savienojot to visu kopā, sanāk šis slimīgi bālais radijums, uz kura viņš jāz. Pareizi. Tagad skatieties. Paskatieties, uz kā viņš jāz, uz šī bālā, pelēcīgas krāsas zirga, kurā ir sajaukts melnais, sarkanais un baltais; virzās uz kauju, sapulcinot savus padotos no ikvienas valsts zem Debesīm! Vai tad Daniēls neizskaidroja šo sapni, ieraugot, ka šī Romas dzelzs dzisla ieiet ikvienā valstī? Lūk, viņi nāk, pulcējas.

Tagad tikai uz britiņu pasēdīet mierīgi un klausieties uzmanīgi.

³¹¹ Tagad viņi pulcējas, lai to istenotu, atvedot savus padotos no visiem četriem zemes stūriem; jāz uz bāla, nelaba, jāz uz slimīgi bāla, no trīs krāsām samaisīta zirga. Tas pats cilvēks!

³¹² Lūk, Atklāsmes grāmatas 19. nodaļā, gatavojas ne tikai viņš, bet gatavojas arī Kristus, lai ar viņu satiktos. Tā būs smaga un karsta ciņa. Kristus, Atklāsmes grāmatas 19. nodaļā. Kristus savāc kopā Savējos, taču Viņš nesavāc viņus no četriem zemes stūriem, jo viņu atlikums būs ļoti neliels. Ko Viņš dara?

Viņš sapulcina viņus no četriem Debesu stūriem. Ritvakar mēs izskatīsim šis “dyēseles zem altāra”, un jūs redzēsiet, vai tā ir taisnība, vai nē. Četri Debesu stūri; uz sniegbalta zirga!

313 Ari Viņam ir Vārds, tas nav nāve, bet “Dieva Vārds”, Dzīvība. Āmen. Tas ir uzrakstīts šeit uz Viņa gurniem: “Dieva Vārds.” Tā ir vienīgā Dzīvība, jo Dievs ir vienīgais Mūžīgās Dzīvības avots. Zoe! Vai pareizi?

314 Uz Viņa ir rakstīts “Dzīvība,” un jāj uz balta zirga; un te ir cilvēks ar trīs dažādiem samaisītiem spēkiem, saukts vārdā “Nāve”. Pulcina savus pārstāvjus, kas atrodas uz zemes; un Kristus pulcē savus padotos, kuri ir dzimuši no Debesīm, svētos. Uz viņa ir rakstīts “Nāve”; bet uz Kristus, uz Viņa ir rakstīts “Dzīvība”.

315 Tie, kuri ir ar Viņu, arī ir uz baltiem zirgiem, un viņi tiek saukti par “izredzētajiem pirms pasaules radišanas”. Āmen! Un viņi ir uzticīgi Vārdam. Āmen! Ak! Man tas patīk. “Aicināti, izredzēti pirms pasaules radišanas.” Un turklāt uzticīgi Vārdam, un tā bija viņu pašu izvēle, visi stimulēti no jaunā vina un Eļļas, vienkārši jāj tik uz priekšu, nonāk, lai satiktos ar viņu. Viņi zina, ka Pērkoni jau pavisam drīz mums to padaris pieejamu. Saprotat?

316 Skatieties. Kā viņš to dara? Lūk, ja Viņš ir Vārds un Viņa Vārds ir Vārds, tad Vārds ir dzīvība. Antikrists; viss kas ir *anti*, ir “pret”, tādējādi *anti*, ir “pret” Kristu, Vārdu. Tāpēc tā noteikti būs ticības mācība vai konfesija, kas ir pret Vārdu.

317 Nu, es vispār nesaprotu, kā to var neredzēt. Ja jūs—jūs to saprotat, tad kā gan to var neredzēt? Es nezinu, kā jūs varat neredzēt.

318 Un tā ir patiesība. *Anti* ir “pret”. Vai ne tā? “Kaut ko atņemt.” Lūk, tāds viņš vienmēr ir bijis. Viņš jāj uz sava samaisītā zirga. Mēs to ieraudzījām tieši šeit, Dieva Vārdā.

319 Mēs to redzējām septiņos draudzes periodos. Un atkal Viņš to parāda Zimogos, atver un parādā visu, kas notika draudzes periodu laikā.

320 *Anti* ir “pret” Vārdu. Saprotat, kāpēc mēs tik ļoti esam pret tām ticības mācībām un konfesijām? Tāpēc ka viņi ir pret Vārdu. Saprotat?

321 Šeit mēs redzam, kā Dzīvība un nāve virzās uz savu izšķirošo cīņu. patiesās Dzīvības baltais zirgs; samaisīto ticības mācību bālais zirgs. Viņi redz, ka viss virzās uz—uz īstenu izšķirošo konfrontāciju.

322 Tagad es gribu šeit kaut ko pateikt. Varbūt jūs tam neticāt. Taču es to paskatījos, lai būtu drošs. Ir tikai viena oriģinālā krāsa, un tā ir baltā. Cik daudzi to zina? Ir tikai viena oriģinālā krāsa. Viss pārējais ir sajakums.

³²³ Kristus jāj uz pilnīgi balta, neaptraipīta Vārda jau no paša sākuma. Āmen! Āmen! Ikviens krāsa būtu balta, ja vien tajā nebūtu iejaukusies kaut kāda ķimija. Āmen! Slava! Ikviens draudze stāvētu uz apustuliskās Dieva Vārda mācības, un Dievs to apstiprinātu, ja vien Tajā nebūtu piemaisītas ticības mācības un konfesijas. Lūk, lūdzu.

Ak, brāli Evans, tieši šobrīd es jūtos labi! Tieši tā. Tieši tā.

³²⁴ Tikai viena oriģinālā krāsa, tā ir baltā. Tas nekad—tas nav samaisīts ar konfesijām vai ticības mācībām. Nē, ser.

³²⁵ Un atcerieties, Viņa svētie ir ģērbti baltās drēbēs, nav samaisījušies ar konfesijām un ticības mācībām. Un tā, mēs redzam, ka konfesiju ticības mācības, lūk, no kurienes rodas šī samaisītā krāsa. Bet šeit, kur jāj Viņš, ir oriģinālā krāsa. Šī oriģinālā krāsa ir uz Viņa ļaudīm. Un viņi bija iemērkti tajās Asinīs, kas iztīrīja viņu drēbes, un atsūtīja viņus atpakaļ uz turieni. Saprotat? Tā tas ir.

Tie, kuri ir samaisījušies, ir kļuvuši bāli un dodas nāvē.

³²⁶ Tā ir izkropļošana, izkropļojums, kad piemaisa krāsas baltajam; jūs izkropļojat oriģinālo krāsu. Vai tā ir? Ja oriģinālā krāsa, vienīgā krāsa ir baltā, bet jūs tai kaut ko piemaisāt, tad jūs sagrozāt tās isteno būtību. Āmen. Vai pareizi?

³²⁷ Un, ja Viņš ir baltais zirgs, un Viņš ir Vārds; tādā gadījumā, kaut ko Tam piemaisīt, jebkādu ticības mācību, pielikt Tam kaut vienu vārdu, atņemt Tam vienu Vārdu nozīmē izkropļot pilnīgi visu. Ak vai! Noturi mani pie Vārda, Kungs!

³²⁸ Patiesība un maldi! Ak vai! Nav svarīgi, cik tas ir labi. . . Patiesība un maldi nevar sajaukties. Tas nevar samaisīties. Vai nu tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, vai arī tas ir nepareizi. Nav nozīmes, vai to ir pateicis svētais tēvs, Svētais Bonifācijs vai—vai kāds Kenterberijas arhibīskaps; Es nezinu, kas tur ko it teicis. Ja tas ir pretrunā Vārdam, tad tas ir izkropļojums. Tas nevar sajaukties kopā. Teiksiet: “Nu, tas cilvēks ir izdarījis. . .” Mani neinteresē, ko viņš ir izdarījis, cik viņš ir svēts vai kas tamlīdzīgs. Tā ir vienīgā tīrā Patiesība, kas mums ir. Nevienai draudzei, nevienai ticības mācībai nav Patiesības, ja tas nav *Tajā*.

³²⁹ Un parādiet man kaut vienu, kurai Tas ir. Vienkārši es gribu, lai jūs man to nosauktu. Un es atšķiršu Biblii un jums kaut ko parādīšu. Saprotat? Nosauciet kaut vienu. Jūs teiksiet: “Vasarsvētku draudzes.” Ak vai! Es vienkārši uztvēru šo domu no kāda, kas atrodas šeit. Tāpēc es to pateicu. Labāk to šobrīd neaiztikt, jo es redzēju, kā tas radija aizvainojumu. Es—es negribēju jūs aizskart, bet es—es vienkārši gribēju, lai jūs zināt, ka es zinu, par ko jūs domājat. Saprotat?

³³⁰ Tie, kuri to samaisīja, padarīja (anti) to par nāvi. Kad kaut ko, lai kas tas arī nebūtu, piemaisa oriģinālam, tad rodas nāves krāsa.

³³¹ Tieši tāpat kā Kristus teica par sinepju graudiņu. Kaut arī tā ir vismazākā no visām sēklām, taču to nevar sakrustot ne ar ko. Sinepes nevar sakrustot. Sinepes ir tīršķirnes. Tāpēc, ja jums ir tik vien ticības, vienkārši turieties pie tās.

³³² Pievērsiet uzmanību. Dzīvība sekoja Jātniekam uz baltā zirga, Kurš bija Vārds, Dzīvība, apstiprināts caur Viņa augšāmceltajiem svētajiem, kuri bija kopā ar Viņu. Un kāda gan būs šis kaujas norise?

³³³ Jēzus sacīja: “Kas Man tic, viņš dzīvos, arī ja viņš mirs.” Viņš teica: “Ja jūs Man ticat, kaut arī jūs—jūs nomirtu, tomēr jūs dzīvosiet. Un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam.” Un vēl Viņš sacīja: “Tam, kas Man tic . . . Viņš dos viņam Mūžīgo Dzīvību un augšāmcels viņu pēdējās dienās.” Tie ir apsoliņumi no Viņa Rakstiem.

³³⁴ Lūk, nāk sātans ar visiem četriem zemes stūriem, ar saviem protestantiem un saviem—saviem katoļiem, un visi kopā, viņi maršē preti Harmagedona kaujai. Labi.

³³⁵ Un, lūk, nāk Jēzus, nolaizdamies no Debesīm ar augšāmceltajiem svētajiem, apstiprinātu Vārdu.

³³⁶ Es teicu, ja Dievs runā vai sūta tevi, Viņš. . . Viņš—Viņš apstiprina tevis teikto. Saprotat? Skatieties, ja tu esi vēstnieks no Debesīm, tad visas Debesis stāv aiz tevis. Bet Debesis sastāv no Vārda. Hm-hm.

³³⁷ Skatieties, lūk, Viņš nāk ar augšāmceltajiem svētajiem, apstiprinot, ka Viņa Vārds ir patiesība.

³³⁸ Lūk, kāpēc sātans tad saprot, ka viņam ir sagatavots elles bezdibenis. Saprotat? Ak vai! Tajā pašā laikā nāve jāja uz bālā zirga, uz ticības mācību un konfesiju sajaukuma, un sekoja viņam, ak, vai, uz Mūžīgu atdalīšanos no Dieva. Lūk, uz kurieni šis jātnieks viņus aizveda, uz Mūžīgu atdalīšanos.

Kristus aizjāja ar Savu Draudzi tieši Godībā, augšāmcelšanās laikā.

³³⁹ Tagad paskatieties uz 8. pantu pirms pašām . . . uz 8. panta beidzamo daļu, mēs jau beidzam, saprotiet.

. . . un tiem tika dota vara . . .

³⁴⁰ Kas ir “tie”? Redzat? Labi. Antikrists ir nosaukts par “Nāvi”. “Tai sekoja elle.” Paskatieties uz viņa četrkārtīgo ieceri.

³⁴¹ Antikrists, baltais zirgs; nogalina ar garu, būdams antikrists; garīgā slepkavošana.

³⁴² Otrais, sarkanais zirgs; nogalina ar zobenu; politiskā vara, kad draudze un valsts apvienojās.

³⁴³ Melnais zirgs; kad viņš izsniedza savu mācību un viņa istenoja tur savas netiklības. Un viņš svēra viņu barību, . . . pārdeva savu . . . to, ko viņi deva par barību, uz svariem par denārijiem, un tā tālāk.

344 Ceturtais, bālais zirgs; Mūžīga atdališanās no Dieva. Atkal četri, saprotiet. Ak vai!

Slava Dievam!

345 Un tā, pēdējā lieta tagad noslēgumā. Tiem . . . Vai jums ir . . . Mans laiks ir beidzies, bet vai jūs iedosit man vēl kādas desmit minūtes? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Es šodien saņēmu tik daudzus zvanus par—par to, ko es šeit sludinu.

346 Ir parādījies tik daudz fanātisma attiecībā uz Eliju, ka vienkārši . . . To—to vairs neuztver nopietni. Un jūs varat . . . Nu, vienkārši ļaujiet . . . Vienkārši, lai Dievs palīdz man palīdzēt jums ieraudzīt to, ko es redzu. Labi? Nu, vismaz pamēģināsim, redziet.

347 Un tā, noslēgumā, tiem, kuri netic, ka pēdējais vēstnesis draudzes periodam ir praviets Elija, cilvēks, kuram ir atbilstošs svaidījums.

348 Pēc nāves . . . Skatieties. Pēc šī pēdējā draudzes perioda nāves . . . Nu, ja jūs ievērojāt, kas notika, saprotiet. Pēc nāves viņu mirušos ķermeņus iznīcinās mežonīgi zvēri. Jūs to zināt. Lūk, tā ir taisnība. Viņu prototips bija Jezabele.

349 Tagad atšķiriet Atklāsmes grāmatu 2:18 un 20. Manuprāt, mēs to atšķirām tikai pirms dažām minūtēm. Pareizi? Jā, šķiet tā bija. Es to biju šeit pierakstījis kaut kādam . . . Jā. Morālā pagrimuma laiks, lūk, kas tas bija. Redzam, kā tas notika, kā bija ienākusi Jezabele. Lūk, Jezabele ir tās draudzes, šī modernā draudze; nevis Līgava, nē. Jezabele no Vecās Derības ir šodienas draudzes prototips, saskaņā ar Dieva Vārdu Atklāsmes Grāmatā 2:18, 20.

. . . tu ļauj sievietei Jezabelei, kura sauc sevi par pravieti . . .

350 Redzat? Vai tā ir? Šis prototips vienkārši ideāli atbilst Jezabelei. Un tā, pirmais . . .

351 Mēs varētu citēt Rakstus pēc Rakstiem, parādot, ka pēdējā periodā būs pravietisks Vēstījums Draudzei, aicinot cilvēkus atgriezties atpakaļ pie oriģinālā Vārda. Tagad skatieties. Vai tā ir taisnība? Tā ir teikts Maleahijas 4. nodaļā un citviet, Atklāsmes grāmatā 10:7 un citur. Saprotat? Pats Jēzus to paredzēja atkal, atkal un atkal. “Kā bija Lata dienās,” un tā tālāk. Tas vienkārši visur atkārtojas.

352 Jezabele ir mūsdienu draudzes prototips, jo katoļi un protestanti šobrīd ir savienājušies. To—to nekādi nevar apiet. Tās abas ir konfesijas, tāpēc tās—tās vienkārši ir māte un māsa, tas arī viss. Viņas ķildojas un strīdas viena ar otru, tomēr viņas ir viens un tas pats, tās abas ir netikles. Lūk, es to nesaku pats no sevis. Es citēju no TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat? Labi.

353 Un tā, mēs redzam, ka Jezabele tika nogalināta pēc Dieva pavēles, viņa tika nogalināta, jo Dievs lika Jehum iet uz turieni

un izmest viņu pa logu, nogalināt Jezabeli. Un suņi apēda viņas miesu (Vai pareizi?), to fizisko Jezabeli. Ahabs, viņas ķēniņš, galva, suņi laižīja viņa asinis, kā to bija paredzējis pirmais Elija. Redzat, kurp mēs virzāties, vai ne?

³⁵⁴ Kāpēc? Pirmais Elija bija cilvēks, kuru draudzes atraidīja. Un Jezabele un Ahabs bija šo draudžu galva, draudze un valsts, visi bija kopā. Bet Elisa atklāja Ahabam viņa grēkus un pavēlēja visai draudzei atgriezties atpakaļ pie patiesā Vārda.

³⁵⁵ Tieši tas taču ir jāizdara otrajam Elijam, kad viņš atnāks pie šīs draudzes mūsu laikā, “jāatjauno sākotnējā ticība”! To taču nekādi nevar noliegt. Tā tas ir. Atvest atpakaļ pie patiesā Vārda! Pareizi.

³⁵⁶ Ja gribat redzēt, kas notiks ar viņu ķermeņiem, atšķirsim šeit Atklāsmes Grāmatas 19. nodaļu, pēc tam—pēc tam, kad Vārds viņus nonāvēs. Lūk, viņus nonāvēs Vārds. Jūs to zināt. Labi. Tagad vienkārši esiet uzmanīgi un paskatieties, kas notiek, kad nāk Kristus, Atklāsmes Grāmatas 19. nodaļa, sākot ar 17. pantu.

Es redzēju kādu eņģeli, tas stāvēja saulē; . . .

³⁵⁷ Lūk, tas ir tieši pēc tam, paskatieties tur augstāk, “Viņš bija tērpies drēbēs, kas asinis mērkta. Un Viņš tika saukts par ĶĒNIŅU ĶĒNIŅU UN KUNGU KUNGU.” 13. pantā “Viņš ir nosaukts par Dieva Vārdu.” Saprotat? Lūk, šeit Viņš ir: “ĶĒNIŅU ĶĒNIŅŠ UN KUNGU KUNGS”.

Un es redzēju kādu eņģeli. . .

³⁵⁸ Tagad skatieties. Viņš iznāk.

Un no Viņa mutes iziet ass zobens, ar ko Viņš satrieks tautas. . .

³⁵⁹ “No Viņa mutes,” tāpat kā no Dieva mutes Mozus mutē. Saprotat?

. . .viņš ganīs tās ar dzelzs zizli: un. . . min Dieva, Visuvaldītāja, dusmu kvēles vīnspaidu.

Un uz viņa tērpā ir vārds. . . uz viņa gurniem ir rakstīts vārds: ĶĒNIŅU ĶĒNIŅŠ UN KUNGU KUNGS.

Un es redzēju kādu eņģeli. . .

³⁶⁰ Tagad skatieties. Tagad Viņš iznāk un satriec. Ko tad Viņš satriec? Jezabeli un Ahabu, viltus pravieti.

Es redzēju kādu eņģeli stāvam saulē; un viņš sauca stiprā balsī, sacīdams visiem putniem debesis, debesu vidū, Nāciet, pulcējieties Dieva lielajā mielastā;

³⁶¹ Viņš izbaro viņus zvēriem un putniem. Tagad skatieties, šeit, citā Atklāsmes Grāmatas nodaļā. Un, vienu britiņu “Nokaut ar zobenu un nāvi, un zemes zvēriem.” Saprotat? Jezabeles draudze, tās ķermeni (burtiskā nozīmē) apēdis zemes putni un zvēri. Tieši tāpat kā tas fiziski notika ar Ahabu un Jezabeli, ar viņiem tas

pats notiks garīgā veidā. Vai jūs saprotat, ko es ar to domāju? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Ļoti labi.

³⁶² Elijas . . . Ak! Elija bija pravietis Ahaba un Jezabeles dienās – fiziski. Un saskaņā ar TĀ SAKA TAS KUNGS, Vārdā ir apsolīts, ka viņš darīs tāpat ar garīgo Jezabeli; tā ir viņa kalpošana Gara formā.

³⁶³ Skatieties. Kaut arī savā laikā Elija bija atbilstoši un absolūti apstiprināts, viņš nespēja atvest viņus atpakaļ pie Vārda. Vai pareizi? Kaut arī Elija centās, kā vien varēja. Ko tikai viņš nedarija. Viņš—viņš rādīja viņiem zīmes un brīnumus; bet viņi smējās taisni viņam sejā. Tieši to cilvēki izdaris arī garīgajā ziņā, saprotiet. Viņš nespēja atvest viņus atpakaļ pie Vārda. No tiem miljoniem . . .

³⁶⁴ Tagad klausieties, draudze, ļoti uzmanīgi, un īpaši tie, kas tajā ir nedaudz saputrojušies.

³⁶⁵ No visiem tiem cilvēku miljoniem Elijas dienās, kad valdīja Jezabele un Ahabš kā—kā prototips šim laikam; visā pasaulē caur Elijas sprediķiem izglābās tikai septiņi simti. Vai pareizi? Tā tas ir.

³⁶⁶ Skatieties, Elija pat nezināja, ka tādi vispār ir. Viņš domāja, ka tikai viņš bija glābts, līdz kamēr Dievs atvēra vienu no Zimogiem un parādīja viņam noslēpumu tajā Grāmatā, ka Viņam bija septiņi simti, kuri nebija locījuši ceļus to mācību priekšā, kas viņiem tur bija. Kad Dievs atvēra Savu Grāmatu Elijam, sacīja: “Nesteidzies, dēls. Man šeit ir paslēpti septiņi simti, kuru vārdi ir ierakstīti Grāmatā kopš pasaules radišanas. Viņi ir Mani.” Ak! Dievs atvēra Zimogus.

³⁶⁷ Lūk, kāpēc es domāju, ka Jānis toreiz pamatīgi gaviļēja. Viņš droši vien tur ieraudzīja savu vārdu, saprotiet. Saprotat?

Reiz Dievs atvēra . . .

³⁶⁸ Elisa, viņš bija sludinājis. Viņš bija izdarījis visu un—un—un sludinājis no visas sirds. Viņš darija visu, ko vien varēja, bet viņi joprojām par viņu smējās, sauca visādos vārdos un sacīja: “Tas viss ir tevis dēļ. Tu esi ekstrasesns. Tieši tevis dēļ ir atnākušas visas šīs nelaimes. Tu pie tā esi vainīgs,” un visu ko tādu. Ko tikai viņam neteica. Jezabele draudēja viņam nocirst galvu un visu ko citu. Tā tas ir. Visi bija pret viņu.

³⁶⁹ Un tad viņš sacīja: “Kungs, es taču izdarīju visu, ko Tu man liki darīt! Es turējos cieši pie Tava Vārda. Kad Tu man kaut ko pateici, es biju bezbailīgs. Es iznācu paša ķēniņa un visu pārējo priekšā un teicu viņiem ‘TĀ SAKA TAS KUNGS’. Un viss, ko Tu man sacīji, un viss, ko es sacīju viņiem, piepildījās līdz pēdējam sīkumam. Un te nu es esmu, vienīgais no visiem, kas bija. Es vienīgais esmu atlicis, un viņi mēģina mani nogalināt.”

³⁷⁰ Dievs pateica: “Es atvēršu vienu no Zimogiem un kaut ko tev parādīšu.” Viņš sacīja: “Zini, man tur ir septiņi simti cilvēku,

kuri nekad nav locījuši ceļus. . . vēl nav pievienojušies nevienai no tām ticības mācībām, konfesijām. Septiņi simti cilvēku ir gatavi Aizraušanai.” O-o! O-o! Viņš pateica Savam pravietim, kuram Viņš atklāj Savu Vārdu, saprotiet, caur Rakstiem. “No šīs paaudzes Man ir sagatavoti vēl septiņi simti vārdu; septiņsimt cilvēku. Viņi nav liekuši ceļus nevienas” (ja es to attiecinātu uz šo dienu) “religiiskas organizācijas priekšā un nav piebāzti ar to ticības mācībām.”

³⁷¹ Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tātad tam gluži vienkārši tā ir jābūt. Tam vienkārši ir jānotiek. Un tas ir saskaņā ar Vārdu. Kad tas cilvēks parādīsies uz skatuves, viņš būs pravietis. Tas ir tikpat droši, kā es te stāvu pie šīs kanceles. Saprotat? Un viņš cieši stāvēs ar šo Vārdu. Viņš nezerosies nekādu ticības mācību un nekā cita priekšā. Pareizi. Viņš būs tāds kā mežinieks, kāds bija Elīsa, viņš. . . un kā atnāca Jānis. Viņš—viņš ienīdis sievietes, (ak!) amorālas sievietes! Vai! O, kā viņš metīsies tām virsū! Tāds bija Elija, un tāds bija Jānis. Saprotat? Saprotat? Un viņš cieši turēsies pie šī Vārda. Viņš būs—būs pret organizācijām. Organizācijām? “Nedomājiet sevi sacīt: ‘Mums ir Ābrahāms par tēvu,’ jo es saku, ka Dievs spēj no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērņus.” Saprotat? Protams.

³⁷² Te nu tas ir, draugi. Lūk, atvērts Ceturtais Zīmogs. Un, cik man ir zināms, ir atklāti šie jātnieki uz četriem zirgiem. Un tā, tas viss notika uz zemes.

³⁷³ Mēs redzam, ka nākamais Zīmogs ir Debesīs, kur atrodas dvēseles zem altāra.

³⁷⁴ Tagad noslēgumā es vienkārši gribu pateikt šos pāris. . . tikai dažus vārdus, kurus esmu šeit pierakstījis. Mēs ātri pārskatījām šos četrus Zīmogus, pirmos četrus Zīmogus.

³⁷⁵ Bet ritvakar mēs—mēs pārslēgsimies no notikumiem, kas notiek uz zemes, un aina mainīsies. Viņš paskatsies augšup un ieraudzīs dvēseles zem altāra, upurēšanas altāri.

Nākamajā vakarā nonāk tiesa.

³⁷⁶ Un ceturtajā vakarā jeb pēdējā vakarā, svētdienas vakarā, es nezinu, kas. Es nezinu, ko nozīmē visi pārējie. Es tos tikai izlasīju, tāpat kā jūs. Bet “Tur iestājās klusums uz pusstundu,” tomēr tur kaut kas notika. Es gaidu, kad Viņš To atvērs. Viņš to izdarīs. Es esmu pārliecināts, ka Viņš atvērs.

³⁷⁷ Mums bija jāvēršas pie dažādām Rakstu vietām, pie Atklāsmes Grāmatas 19. nodaļas, lai parādītu, ka Kristus Atnākšana nonāvēs antikristu. Lūk, kāpēc man bija tas jāizlaiž un vienkārši jāpaņem tie divi panti. Man vajadzēja vērsties pie dažādām Rakstu vietām, lai to visu pierādītu. Tieši tāpēc es pievērsos 19. nodaļai, lai parādītu, ka antikrists tiks nonāvēts un to izdarīs Kristus; kad Viņš atnāks, Viņš nonāvēs antikristu.

378 Un arī 10. nodaļai Atklāsmes Grāmatā, lai parādītu, ka septītā eņģeļa Vēstījums, tas būs cilvēks šajās pēdējās dienās, kurš būs Dieva svaidīts tieši tādai kalpošanai, kāda bija pravietim Elijam, kā tas ir paredzēts Maleahijas 4. nodaļā, lai atklātu patieso (oriģinālo) Dieva Vārdu šajā paaudzē, oriģinālo Dieva Vārdu šajā paaudzē. Gluži kā viņš to izdarīja fiziskajai Jezabelei, tāpat šis vīrs to izdaris garīgajai Jezabelei, konfesionalajām draudzēm. Man vajadzēja pievērsties 7. nodaļai . . . 10. nodaļai, 1-7 pantiem, lai pierādītu, ka tā ir taisnība. Un tad pie Maleahijas un Amosa, un tā tālāk, lai to pierādītu.

379 Elija bija pravietis, kas pravietoja un nosodīja Jezabeli tajā konkrētajā paaudzē.

380 Un Elija nemaz nedomā. Protams, nedomā. Pēc apmēram astoņsimt gadiem viņš atkal parādījās blakus Jēzum Kristum uz Pārvērtību kalna. Viņš nav miris.

381 Un tā, mēs redzam, ka saskaņā ar Dieva apsoliņumu pēdējās dienās viņa Gars noteikti svaidīs kādu cilvēku; ir apsoliņš, ka pēdējā periodā ar garīgo Jezabeli notiks tieši tas pats, kas notika ar fizisko Jezabeli.

382 Lūk, kāpēc es—es tik daudz vērsos pie Bībeles, lai to pierādītu, lai jūsu prātos nepaliktu nekādu jautājumu. Ja jums tādi ir, tad dariet man tos zināmus. Nu, uzrakstiet man vēstuli vai zīmi.

383 Un tas tik pilnīgi sasauca, pat ar to, ka pēdējā dienā zvēri iznīcina viņu fiziskos ķermeņus, apēdot tos, kā tas bija toreiz.

384 Saskaņā ar manu atklāsmi, kuru Dievs man iedeva un paredzēja, ka tas notiks, cik man ir zināms, tāda ir Patiesība par tiem četriem jātniekiem.

385 Ko jūs domājat par Jēzu?

Viņu milu, Viņu milu es,
Jo Viņš pirmais mani milēja
Un glābsanu man nopirka
Uz Golgātas krusta.

386 Atcerieties, tā nav . . . (Tas ir; nekas; viss labi.) Tā nav kaut kāda nepatika pret cilvēkiem kādā organizācijā! Tāpēc ka Dievam ir bērni katoļu sistēmā. Viņam ir bērni metodistu sistēmā. Viņam ir bērni baptistu sistēmā. Cik daudz šovakar šeit ir pārstāvju no visām šīm dažādajām sistēmām, kuri no tām ir izgājuši, kad ieraudzīja Gaismu? Paceliet rokas. Lūk, neaizmirstiet, tur ir tieši tādi paši cilvēki kā jūs. Tieši sistēma ir tā, kas nonāvē, redziet. Šis antikrista gars galu galā noved viņus līdz tam, ka viņi jau vairs nedzirdēs Patiesību.

387 Vai atceraties, kā es vienā no vakariem izskatīju apzīmogošanu? Ja cilvēks dzirdēja jubilejas gada signālu, bet atteicās iet brīvībā, viņu pieveda pie staba un ar ilenu

iezīmēja viņa ausi. Auss ir tas, ar ko tu dzirdi. “Bet ticība nāk no dzirdēšanas.” Tādejādi, ja viņš To dzird, bet atsakās pieņemt savu brīvību, tad viņam. . . ir jākalpo savam konfesionālajam īpašniekam visu atlikušo dzīvi. Āmen.

388 Ak! Ak vai! Vai tad Viņš nav brīnišķīgs?

Viņu milu es, Viņu. . .

Vienkārši pacelsim mūsu rokas un pielūgsim Viņu.

Jo Viņš pirmais mani milēja (Slava!)

Un glābšanu man nopirka

Uz Golgātas krusta.

389 Tagad vienkārši nolieciet savas galvas un pielūgsim Viņu, dungojot šo dziesmu.

390 Kungs, cik mēs esam pateicīgi! Es tā priecājos, Kungs, esmu tik laimīgs par Tevi un Tavu tautu. Ak, Kungs, Tu nopirki mūsu glābšanu Golgātā. Mēs to ar prieku pieņemam, Kungs.

391 Tagad pārbaudi mūs, Kungs, ar Savu Garu. Un, ja mūsu vidū ir kāds ļaunums, Kungs, kaut kāda neticība Vārdam, kādi cilvēki šeit, Tēvs, kuri nespēj pieņemt katru Dieva apsoliĵumu ar savu *āmen*, lai tagad nonāk Svētais Gars, Jātnieks uz baltā zirga, kamēr Viņa Gars, Kristus Gars stāv antikrista priekšā un pasauc Savējos. Izsauc viņus, Kungs.

392 Dāvā viņiem tagad nožēlot, atri atnākt pie Tevis un piepildīties ar Eļļu un vīnu; novilkt šīs konfesionālās Kaina nāves drēbes un pārģērbties mūžīgās Dzīvības sniegbaltajās drēbēs, ko ir devis Līgavainis. Un tad kādu dienu viņi dosies uz Kāzu Mielastu apstiprinātajā augšāmcelšanās Vārdā. Dāvā to, Kungs. Izpēti sirdis, kamēr cilvēki Tevi gaida. Jēzus Vārdā!

393 Vienkārši izpēti savu sirdi, mans brāli, mana māsa, mans draugs. Esmu kopā ar jums jau ļoti ilgi. Jau apmēram trīsdesmit trīs gadus. Vai es jums esmu kaut ko teicis Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu piepildījies? [Sanāksme saka: “Nē.”—Tulk.] Meklējiet Kristu tagad, kamēr jums ir iespēja. Ļoti drīz var pienākt brīdis, kad jums tās vairs nebūs. Saprotat? Viņš jebkurā brīdī var atstāt Savas starpniecības troni; tad tu varēsi brēkt no visas sirds, varēsi lēkāt, varēsi runāt mēlēs, varēsi skraidīt šurpu turpu, tu varēsi darīt visu, ko gribēsi, un pievienoties visām pasaules draudzēm, bet nekā vairs nebūs, vairs nebūs nekāda balinātāja tavam—tavam grēkam. Tad ko tu, kas tad ar tevi būs?

394 Nu, es no visas sirds ticu, ka šīs Tronis joprojām ir atvērts. Es uzskatu, ka Viņš joprojām ir uz Dieva Troņa. Taču jau drīz Viņš piecelsies un izies, lai pieprasītu tos, kurus Viņš izpirka. Viņš dara Radnieka Izpircēja darbu, kamēr Rute gaida.

395 Taču drīz, jūs zināt, ka pēc tam, kad Boāss bija pabeidzis radnieka darbu, viņš atnāca un pieprasīja savu īpašumu. Un Bibelē ir teikts, ka tieši tā Viņš izdarīja: “Viņš iznāca un paņēma Grāmatu.” Tad starpniecība ir beigusies; Viņš vairs nebūs uz

Tronā; uz Salīdzināšanas Vāka vairs nebūs Asiņu. Kas tad tas būs? Tiesas Tronis.

³⁹⁶ Nepieļaujiet, lai vienu dienu jūs pateiktu: “Bet es domāju, ka bija jābūt Aizraušanai.” un izdzirdētu, kā skan atbildes balss: “Tā jau notika.” Lai Dievs jums palīdz!

Tagad nolieksim savas galvas.

³⁹⁷ Brāli Nevil, atnāc un atlaid mūs, vai varbūt vēl kaut kas ir vajadzīgs. Lai Dievs jūs svētī, tiksimies rītvakar. [Brālis Nevils lūdzas—Tulk.]

63-0321 Ceturtais Zimogs
Branhama dievnam
Džefersonvila, Indiāna ASV

LATVIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org